Διογένης

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum
Book 3, section 47, line 8

Φιλοπλάτωνι δέ σοι δικαίως ὑπαρχούσῃ καὶ παρ' ὁντινοῦν
τὰ τοῦ φιλοσόφου δόγματα φιλοτίμως ζητούσῃ ἀναγκαῖον ἡγησά-
μην ὑπογράψαι καὶ τὴν φύσιν τῶν λόγων καὶ τὴν τάξιν τῶν
διαλόγων καὶ τὴν ἔφοδον τῆς ἐπαγωγῆς, ὡς οἷόν τε στοιχειωδῶς
καὶ ἐπὶ κεφαλαίων, πρὸς τὸ μὴ ἀμοιρεῖν αὐτοῦ τῶν δογμάτων
τὴν περὶ τοῦ βίου συναγωγήν· **γλαῦκα** γὰρ εἰς Ἀθήνας, φασίν, εἰ
δέῃ σοι τὰ κατ' εἶδος διηγεῖσθαι.

Go to Context

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum
Book 4, section 42, line 8

οἱ δέ μιν ἠΰτε **γλαῦκα** πέρι σπίζαι τερατοῦντο
ἠλέματον δεικνύντες, ὁθούνεκεν ὀχλοάρεσκος.

Go to Context

Theocritus Bucol., Idyllia
Idyll 4, line 31

οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων
δῶρον ἐμοί νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς,
κεὖ μὲν τὰ **Γλαύκα**ς ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρω.

Go to Context

Theocritus Bucol., Idyllia
Idyll 7, line 59

χἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν
τόν τε νότον τόν τ' εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ,
ἁλκυόνες, **γλαυκα**ῖς Νηρηίσι ταί τε μάλιστα
ὀρνίχων ἐφίληθεν, ὅσοις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα.

Go to Context

Theocritus Bucol., Idyllia
Idyll 11, line 43

ἀλλ' ἀφίκευσο ποθ' ἁμέ, καὶ ἑξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
τὰν **γλαυκὰ**ν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν·
ἅδιον ἐν τὤντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς.

Go to Context

Theocritus Bucol., Idyllia
Idyll 16, line 5

Τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι **γλαυκὰ**ν ναίουσιν ὑπ' ἠῶ
ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;

Go to Context

Theocritus Bucol., Idyllia
Idyll 16, line 61

ἀλλ' ἶσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ᾐόνι κύματα μετρεῖν
ὅσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ **γλαυκᾶ**ς ἁλὸς ὠθεῖ,
ἢ ὕδατι νίζειν θολερὰν διαειδέι πλίνθον,
καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.

Go to Context

Theocritus Bucol., Idyllia
Idyll 20, line 25

ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν,
χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,
καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις·
ὄμματά μοι **γλαυκᾶ**ς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας,

τὸ στόμα δ' αὖ πακτᾶς ἁπαλώτερον, ἐκ στομάτων δέ
ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ.

Go to Context

Theocritus Bucol., Idyllia
Idyll 21, line 55

ἤνυσα δ' ὦν τὸν ἄεθλον, ἀνείλκυσα χρύσεον ἰχθύν,
παντᾷ τοι χρυσῷ πεπυκασμένον· εἷλέ με δεῖμα
μήτι Ποσειδάωνι πέλοι πεφιλημένος ἰχθύς,
ἢ τάχα τᾶς **γλαυκᾶ**ς κειμήλιον Ἀμφιτρίτας.

Go to Context

Theocritus Bucol., Idyllia
Idyll 28, line 1

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΑΛΑΚΑΤΑ

Γλαύκας, ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα, δῶρον Ἀθανάας
γύναιξιν νόος οἰκωφελίας αἶσιν ἐπάβολος,
θέρσεισ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἐς Νείλεος ἀγλάαν,
ὄππα Κύπριδος ἶρον καλάμω χλῶρον ὑπ' ἀπάλω.

Go to Context

Euripides Trag., Heraclidae
Line 754

Γᾶ καὶ παννύχιος σελά-
να καὶ λαμπρόταται θεοῦ
φαεσιμβρότου αὐγαί,
ἀγγελίαν μοι ἐνέγκαι,
ἰαχήσατε δ' οὐρανῶι
καὶ παρὰ θρόνον ἀρχέταν
γλαυκᾶς τ' ἐν Ἀθάνας·
μέλλω τᾶς πατριώτιδος

γᾶς, μέλλω καὶ ὑπὲρ δόμων
ἱκέτας ὑποδεχθεὶς
κίνδυνον πολιῶι τεμεῖν σιδάρωι.

Go to Context

Euripides Trag., Troiades
Line 802

μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος ὦ βασιλεῦ Τελαμών,
νάσου περικύμονος οἰκήσας ἕδραν
τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖς, ἵν' ἐλαίας
πρῶτον ἔδειξε κλάδον **γλαυκᾶ**ς Ἀθάνα,
οὐράνιον στέφανον λιπαραῖσί <τε> κόσμον Ἀθάναις,
ἔβας ἔβας τῶι τοξοφόρωι συναρι-
στεύων ἅμ' Ἀλκμήνας γόνωι
Ἴλιον Ἴλιον ἐκπέρσων πόλιν
ἁμετέραν τὸ πάροιθεν < >
[ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος]·
ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος ἀτιζόμενος
πώλων, Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείται πλάταν
ἔσχασε ποντοπόρον καὶ ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν

Go to Context

Euripides Trag., Iphigenia Taurica
Line 1101

ἔλεγον οἶτον ἀείδεις,
εὐξύνετον ξυνετοῖς βοάν,
ὅτι πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς,
ἐγὼ σοι παραβάλλομαι
θρήνους, ἄπτερος ὄρνις,
ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,
ποθοῦσ' Ἄρτεμιν λοχίαν,
ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰ-
κεῖ φοίνικά θ' ἁβροκόμαν
δάφναν τ' εὐερνέα καὶ
γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαί-
ας, Λατοῦς ὠδῖνι φίλον,
λίμναν θ' εἱλίσσουσαν ὕδωρ
κύκλιον, ἔνθα κύκνος μελωι-
δὸς Μούσας θεραπεύει.

Go to Context

Euripides Trag., Helena
Line post 1457

Φοίνισσα Σιδωνιὰς ὦ
ταχεῖα κώπα, ῥοθίοισι Νηρέως
εἰρεσία φίλα,
χοραγὲ τῶν καλλιχόρων
δελφίνων, ὅταν αὐ-
ρᾶν πέλαγος ἀνήνεμον ἦι,
γλαυκὰ δὲ Πόντου θυγάτηρ
Γαλάνεια τάδ' εἴπηι·
Κατὰ μὲν ἱστία πετάσατ', αὔ-
ρας λιπόντες εἰναλίας,
λάβετε δ' εἰλατίνας πλάτας,
ὦ ναῦται ναῦται,
πέμποντες εὐλιμένους
Περσείων οἴκων Ἑλέναν ἐπ' ἀκτάς.

Go to Context

Plutarchus Biogr., Phil., Themistocles
Chapter 12, section 1, line 3

Λέγεται δ' ὑπό τινων τὸν μὲν Θεμιστοκλέα περὶ τούτων ἀπὸ τοῦ καταστρώματος [ἄνωθεν] τῆς νεὼς δια-λέγεσθαι, **γλαῦκα** δ' ὀφθῆναι διαπετομένην ἐπὶ δεξιᾶς τῶν νεῶν καὶ τοῖς καρχησίοις ἐπικαθίζουσαν· διὸ δὴ καὶ μάλιστα προσέθεντο τῇ γνώμῃ καὶ παρεσκευάζοντο ναυμαχήσοντες.

Go to Context

Plutarchus Biogr., Phil., Pericles
Chapter 26, section 4, line 2

οἱ δὲ Σάμιοι τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων ἀνθυβρίζοντες ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον **γλαῦκα**ς· καὶ γὰρ ἐκείνους οἱ Ἀθηναῖοι σάμαιναν.

Go to Context

Plutarchus Biogr., Phil., Lysander
Chapter 16, section 2, line 9

ἐπεὶ δὲ ἀνοιξάντων καὶ ἀριθμούντων διεφώνει
πρὸς τὰ γράμματα τὸ πλῆθος τοῦ ἀργυρίου
καὶ παρεῖχε τοῖς ἐφόροις ἀπορίαν τὸ πρᾶγμα,
φράζει θεράπων τοῦ Γυλίππου πρὸς αὐτοὺς αἰνι-
ξάμενος ὑπὸ τῷ κεραμικῷ κοιτάζεσθαι πολλὰς
γλαῦκας.

Go to Context

Athenaeus Soph., Deipnosophistae
Book 8, Kaibel paragraph 48, line 6

τοῖς μὲν γὰρ **γλαυκα**ί, τοῖς δὲ μέλαιναι, τοῖς
δὲ χαροποί.

Go to Context

Athenaeus Soph., Deipnosophistae
Book 9, Kaibel paragraph 45, line 29

Ἐπίχαρμος (p. 283 L)·
'σκῶπας, ἔποπας, **γλαῦκα**ς'.

Go to Context

Athenaeus Soph., Deipnosophistae
Book 14, Kaibel paragraph 70, line 33

διὸ καὶ Ἀντιφάνης ἐν τοῖς Ὁμοπατρίοις φησίν (II 83 K)·
ἐν Ἡλίου μέν φασι γίνεσθαι πόλει
φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ **γλαῦκα**ς.

Go to Context

Athenaeus Soph., Deipnosophistae (epitome)
Volume 2,1, page 168, line 2

γλαῦκες δέ, φησί,
καὶ κόρακες ἡμέρας ἀδυνατοῦσι βλέπειν· διὸ νύκτωρ τὴν τροφὴν θηρεύουσι
καὶ οὐ πᾶσαν νύκτα, ἀλλὰ τὴν ἀρχεσπέρον, καὶ τὰς ἰδέας δὲ τῶν ὀφθαλμῶν
τοῖς μὲν **γλαύκα**ς φησὶ, τοῖς δὲ μελαίνας, τοῖς δὲ χαροπούς.

Go to Context

Athenaeus Soph., Deipnosophistae (epitome)
Volume 2,2, page 143, line 31

Ἀντιφάνης δέ φησιν ἐν Ἀλίαις γίνεσθαι
πόλει φοίνικας, ἐν Ἀθήναις **γλαῦκα**ς.

Go to Context

Sophocles Trag., Oedipus Coloneus
Line 701

Ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ γᾶς {Str. 2.}
Ἀσίας οὐκ ἐπακούω,
οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ
Πέλοπος πώποτε βλαστὸν
φύτευμ' ἀχείρωτον αὐτοποιόν,
ἐγχέων φόβημα δαΐων,
ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρᾳ,
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
τὸ μέν τις οὐ νεαρὸς οὔτε γήρᾳ
σημαίνων ἁλιώσει χερὶ πέρσας·
ὁ γὰρ αἰὲν ὁρῶν κύκλος
λεύσσει νιν Μορίου Διὸς
χὠ γλαυκῶπις Ἀθάνα.

Go to Context

Sophocles Trag., Fragmenta

Fragment 371, line 2

θεοὶ γὰρ οὔποτ', εἴ τι χρὴ βροτὸν λέγειν,
ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείους ὕβριν
ξυναινέσονται· ταῦτα μὴ μάχου βίᾳ
†ἐν ᾗ παύσετ' ἀμερῶν μόχθων καὶ δανοτῆτος†
ἀνηλόκισμαι

ΛΑΟΚΟΩΝ

λάμπει δ' ἀγυιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ
σμύρνης σταλαγμούς, βαρβάρους εὐοσμίας
Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου νέμεις
πρῶνας ἢ **γλαυκᾶ**ς μέδεις εὐανέμου
λίμνας ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι †στομάτων†
{ΑΓΓΕΛΟΣ·} νῦν δ' ἐν πύλαισιν Αἰνέας ὁ τῆς θεοῦ
πάρεστ', ἐπ' ὤμων πατέρ' ἔχων κεραυνίου
νώτου καταστάζοντα βύσσινον φάρος,
κύκλῳ δὲ πᾶσαν οἰκετῶν παμπληθίαν·
συνοπάζεται δὲ πλῆθός οἱ πόσον δοκεῖς,
οἳ τῆσδ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν
πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς
μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος

Go to Context

Sophocles Trag., Fragmenta
Fragment 476, line 3

{ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ·}
τοίαν Πέλοψ ἴυγγα θηρατηρίαν
ἔρωτος, ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων, ἔχει·
ᾗ θάλπεται μὲν αὐτός, ἐξοπτᾷ δ' ἐμέ,
ἴσον μετρῶν ὀφθαλμόν, ὥστε τέκτονος
παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών
διὰ ψήκτρας σ' ὁρῶ
ξανθὴν καθαίρονθ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός
γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἀμποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου
γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας
λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι
θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ

ΟΙΝΩΝΗ?

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

εὔφημος ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη
οὐ λιμὸν οὗτος τῶνδ' ἔπαυσε, σὺν θεῷ
εἰπεῖν, χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας
ἐφηῦρε φλοίσβου μετὰ κόπον καθημένοις,
πεσσοὺς κύβους τε, τερπνὸν ἀργίας ἄκος;

Go to Context

Aristophanes Comic., Aves
Line 1339

{ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ}
Γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου
γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.

Go to Context

Aristophanes Comic., Ranae
Line 665-667

ἁλὸς ἐν βένθεσιν
ὃς Αἰγαίου πρωνὸς ἢ **γλαυκᾶ**ς μέδεις –
{ΑΙ.

Go to Context

Moschus Bucol., Fragmenta
Fragment 1, line 1

ΜΟΣΧΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

Τὰν ἅλα τὰν **γλαυκὰ**ν ὅταν ὤνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γᾶ
ἐντὶ φίλα, ποθίει δὲ πολὺ πλέον ἁ μεγάλα μ' ἅλς.

Go to Context

Diodorus Siculus Hist., Bibliotheca historica (lib. 1-20)
Book 20, chapter 11, section 3, line 4

ὁρῶν δὲ
τοὺς στρατιώτας καταπεπληγμένους τὸ πλῆθος τῆς
βαρβαρικῆς ἵππου καὶ δυνάμεως ἀφῆκεν εἰς τὸ στρα-
τόπεδον κατὰ πλείονας τόπους **γλαῦκα**ς, ἃς ἐκ χρόνου
παρεσκεύαστο πρὸς τὰς ἀθυμίας τῶν πολλῶν· αὗται
δὲ διὰ τῆς φάλαγγος πετόμεναι καὶ προσκαθίζουσαι
ταῖς ἀσπίσι καὶ τοῖς κράνεσιν εὐθαρσεῖς ἐποίουν τοὺς
στρατιώτας, ἑκάστων οἰωνιζομένων διὰ τὸ δοκεῖν ἱερὸν
εἶναι τὸ ζῷον τῆς Ἀθηνᾶς.

Go to Context

Lucianus Soph., Nigrinus
Section p, line 1

Ἡ μὲν παροιμία φησίν, **Γλαῦκα**
εἰς Ἀθήνας, ὡς γελοῖον ὂν εἴ τις ἐκεῖ κομίζοι **γλαῦκα**ς, ὅτι πολλαὶ
παρ' αὐτοῖς εἰσιν.

Go to Context

Lucianus Soph., Nigrinus
Section p, line 5

ἐγὼ δ' εἰ μὲν δύναμιν λόγων ἐπιδείξασθαι
βουλόμενος ἔπειτα Νιγρίνῳ γράψας βιβλίον ἔπεμπον, εἰχόμην ἂν
τῷ γελοίῳ **γλαῦκα**ς ὡς ἀληθῶς ἐμπορευόμενος· ἐπεὶ δὲ μόνην σοι
δηλῶσαι τὴν ἐμὴν γνώμην ἐθέλω, ὅπως τε νῦν ἔχω καὶ ὅτι μὴ
παρέργως εἴλημμαι πρὸς τῶν σῶν λόγων, ἀποφεύγοιμ' ἂν εἰκότως
καὶ τὸ τοῦ Θουκυδίδου λέγοντος ὅτι ἡ ἀμαθία μὲν θράσος,
ὀκνηροὺς δὲ τὸ λελογισμένον ἀπεργάζεται· δῆλον γὰρ ὡς οὐχ
ἡ ἀμαθία μοι μόνη τῆς τοιαύτης τόλμης, ἀλλὰ καὶ ὁ πρὸς τοὺς
λόγους ἔρως αἴτιος.

Go to Context

Lucianus Soph., Harmonides
Section 1, line 27

ἀλλ' ἔνθα
ἂν καὶ νῦν φανῇς, συνθέουσιν ἐπὶ σὲ πάντες
ὥσπερ ἐπὶ τὴν γλαῦκα τὰ ὄρνεα.

Go to Context

Dionysius Perieg., Ixeuticon sive De aucupio (paraphrasis) (olim sub auctore Eutecnio)
Chapter 3, section 17, line 4

τὴν γλαῦκα γὰρ [τὸ νυκτερινὸν ὄρνεον] σπεύ-
δουσαι αἱ κορυδαλλίδες ἑλεῖν τῷ τ' ἰξῷ καὶ ταῖς ῥάβδοις
ἁλίσκονται.

Go to Context

Aristoteles et **Corpus Aristotelicum** Phil., De generatione animalium
Bekker page 779b, line 14

Δεῖ δὲ λαβεῖν καθόλου περὶ
τῆς διαφορᾶς τῶν ὀμμάτων διὰ τίν' αἰτίαν τὰ μὲν γλαυ-
κὰ τὰ δὲ χαροπὰ τὰ δ' αἰγωπὰ τὰ δὲ μελανόμματ'
ἐστίν.

Go to Context

Aristoteles et **Corpus Aristotelicum** Phil., De generatione animalium
Bekker page 779b, line 15

τὸ μὲν οὖν ὑπολαμβάνειν τὰ μὲν γλαυκὰ πυρώδη,
καθάπερ Ἐμπεδοκλῆς φησι, τὰ δὲ μέλανα πλεῖον ὕδατος
ἔχειν ἢ πυρός, καὶ διὰ τοῦτο τὰ μὲν ἡμέρας οὐκ ὀξὺ βλέ-
πειν, τὰ γλαυκά, δι' ἔνδειαν ὕδατος, θάτερα δὲ νύκτωρ δι'
ἔνδειαν πυρός, οὐ λέγεται καλῶς, εἴπερ μὴ πυρὸς τὴν ὄψιν
θετέον ἀλλ' ὕδατος πᾶσιν.

Go to Context

Aristoteles et **Corpus Aristotelicum** Phil., De generatione animalium
Bekker page 779b, line 30

τὰ μὲν οὖν ἔχοντα τῶν ὀμμάτων πολὺ τὸ ὑγρὸν
μελανόμματά ἐστι διὰ τὸ μὴ εὐδίοπτ' εἶναι τὰ πολλά,
γλαυκὰ δὲ τὰ ὀλίγον, καθάπερ φαίνεται καὶ ἐπὶ τῆς θα-
λάττης· τὸ μὲν γὰρ εὐδίοπτον αὐτῆς γλαυκὸν φαίνεται, τὸ
δ' ἧττον ὑδατῶδες, τὸ δὲ μὴ διωρισμένον διὰ βάθος μέλαν
καὶ κυανοειδές.

Go to Context

Aristoteles et **Corpus Aristotelicum** Phil., De generatione animalium
Bekker page 779b, line 35

Τὴν δ' αὐτὴν αἰτίαν οἰητέον καὶ
τοῦ τὰ μὲν **γλαυκὰ** μὴ εἶναι ὀξυωπὰ τῆς ἡμέρας, τὰ δὲ
μελανόμματα τῆς νυκτός.

Go to Context

Aristoteles et **Corpus Aristotelicum** Phil., De generatione animalium
Bekker page 780a, line 1

τὰ μὲν γὰρ **γλαυκὰ** δι' ὀλιγό-
τητα τοῦ ὑγροῦ κινεῖται μᾶλλον ὑπὸ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν
ὁρατῶν ᾗ ὑγρὸν καὶ ᾗ διαφανές.

Go to Context

Aristoteles et **Corpus Aristotelicum** Phil., De generatione animalium
Bekker page 780b, line 2

Ἐν μὲν οὖν τῷ γήρᾳ καὶ ταῖς νόσοις
διὰ ταύτας τὰς αἰτίας οὐκ ὀξὺ βλέπουσι, τὰ δὲ παιδία
δι' ὀλιγότητα τοῦ ὑγροῦ **γλαυκὰ** φαίνεται τὸ πρῶτον.

Go to Context

Aristoteles et **Corpus Aristotelicum** Phil., Historia animalium
Bekker page 609a, line 9

Καὶ κορώνη καὶ γλαύξ· ἡ μὲν γὰρ
τῆς μεσημβρίας, διὰ τὸ μὴ ὀξὺ βλέπειν τὴν **γλαῦκα** τῆς
ἡμέρας, κατεσθίει ὑφαρπάζουσα αὐτῆς τὰ ᾠά, ἡ δὲ γλαὺξ
τῆς νυκτὸς τὰ τῆς κορώνης, καὶ κρείττων ἡ μὲν τῆς ἡμέρας
ἡ δὲ τῆς νυκτός ἐστιν.

Go to Context

Aristoteles et **Corpus Aristotelicum** Phil., Historia animalium
Bekker page 609a, line 14

Τῆς δ' ἡμέ-
ρας καὶ τὰ ἄλλα ὀρνίθια τὴν **γλαῦκα** περιπέταται, ὃ κα-
λεῖται θαυμάζειν, καὶ προσπετόμενα τίλλουσιν· διὸ οἱ ὀρνι-
θοθῆραι θηρεύουσιν αὐτῇ παντοδαπὰ ὀρνίθια.

Go to Context

Aristoteles et **Corpus Aristotelicum** Phil., Problemata
Bekker page 910a, line 13

ἢ **γλαυκὰ** μέν ἐστι τὰ ὄμματα δι' ὑπερβο-
λὴν τοῦ ἐντὸς θερμοῦ, μέλανα δὲ διὰ τὴν τούτου ἀπουσίαν,
ὥσπερ καὶ Ἐμπεδοκλῆς φησίν.

Go to Context

Aristoteles et **Corpus Aristotelicum** Phil., Problemata
Bekker page 910a, line 16

καθάπερ οὖν τῶν πρὸς
ἄρκτον οἰκούντων **γλαυκὰ** τὰ ὄμματά ἐστι τῷ τὸ ἐντὸς θερ-
μὸν κωλύεσθαι διεκπίπτειν διὰ τὸ ἐκτὸς ψυχρόν, οὕτω τῶν

πρὸς μεσημβρίαν οἰκούντων τὸ μὲν ὑγρὸν διὰ τὸ περιέχον θερμὸν οὐκ ἐκπίπτει, τὸ δὲ θερμὸν μηδενὸς ἀντιφράττοντος ἐκπίπτει, τὸ δὲ λειπόμενον ὑγρὸν μέλαν ποιεῖ· τῇ γὰρ τοῦ φωτὸς ἀπουσίᾳ τὸ λειπόμενόν ἐστι σκοτῶδες.

Go to Context

Aristoteles et **Corpus Aristotelicum** Phil., Problemata
Bekker page 910a, line 23

διὸ τῶν πρὸς ἄρκτον λευκῶν ὄντων **γλαυκὰ** τὰ ὄμματα (τοῦ γὰρ λευκοῦ τοῦτο ἐγγὺς τὸ χρῶμα), καὶ τῶν πρὸς μεσημβρίαν μελάνων ὄντων μέλανα καὶ τὰ ὄμματα.

Go to Context

Aesopus et **Aesopica** Scr. Fab., Fabulae (P. Ryl. 493)
Fable 4, line 6

(τὸν λόγο)ν δ' αὐτῶν ὀλιγ(ωρούν-
των) (ἡ δρῦς) ηὐξήθη, λαβὼν δ(έ τι)ς ἀν(ὴρ ἰξευτὴς) ἀπὸ
τῆς δρυὸς τὸν ἰξὸν (ἐθήρας)εν, τὰ δὲ ὄρνεα ὁρῶντα (μετε-
νόουν) καὶ ἔφησα(ν) δεινὴν (εἶναι τὴν) **γλαῦκα** τὸ μέλλον
προ(μαντε)ύε(ς)θαι.

Go to Context

Aesopus et **Aesopica** Scr. Fab., Fabulae (P. Ryl. 493)
Fable 4, line 7

καὶ νῦν ὅταν ἴδω(σι τὴν **γ)λαῦκα**
περίπετον, εἰ καὶ ἀ(πὸ τῶν ἄλλ)ων ἀπέχει, συμ(βουλ)εύ(ειν
λίς)ς(ονται).

Go to Context

Aesopus et **Aesopica** Scr. Fab., Fabulae ap. Dionem Chrysostomum
Fable 2, line 2

ἐφ' ᾧ καὶ ξυνετίθει λόγον Αἴσωπος τοιοῦτον, ὡς τὰ ὄρνεα ξυνῆλθε πρὸς τὴν **γλαῦκα** καὶ ἐδεῖτο τῆς μὲν ἀπὸ τῶν οἰκοδομημάτων σκέπης ἀπανίστασθαι, πρὸς δὲ τὰ δένδρα τὴν καλιάν, ὥσπερ καὶ αὐτά, καὶ τοὺς τούτων μεταπήγνυσθαι κλῶνας, ἀφ' ὧν καὶ ᾄδειν ἔστιν εὐσημότερον· καὶ δὴ καὶ πρὸς δρῦν ταυτηνὶ ἄρτι φυομένην, ἐπειδὰν πρὸς ὥραν ἀφίκηται, ἑτοίμως ἔχειν ἱζάνειν καὶ τῆς χλοερᾶς κόμης ἀπόνασθαι, ἀλλ' οὖν τήν γε **γλαῦκα** μὴ τοῦτο τοῖς ὀρνέοις ποιεῖν παραινεῖν μηδὲ φυτοῦ βλάστῃ ἐφήδεσθαι ‘ἰξὸν πεφυκότος φέρειν, πτηνοῖς ὄλεθρον’.

Go to Context

Aesopus et **Aesopica** Scr. Fab., Fabulae ap. Dionem Chrysostomum
Fable 2, line 11

τὰ δὲ μήτε τῆς ξυμβουλῆς ἀπεδέχετο τὴν **γλαῦκα,** τοὐναντίον δὲ ἔχαιρε τῇ δρυῒ φυομένῃ, ἐπειδή τε ἱκανὴ ἦν, καθίσαντα ἐπ' αὐτὴν ᾖδεν.

Go to Context

Aesopus et **Aesopica** Scr. Fab., Fabulae ap. Dionem Chrysostomum
Fable 2, line 14

γενομένου δὲ τοῦ ἰξοῦ ῥᾳδίως ἤδη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἁλισκόμενα μετενόουν καὶ τὴν **γλαῦκα** ἐθαύμαζον ἐπὶ τῇ ξυμβουλῇ.

Go to Context

Diogenianus Gramm., Paroemiae (epitome operis sub nomine Diogeniani) (e cod. Mazarinco)
Centuria 3, section 57, line 3

Ὅμοιον·
<**Γλαῦκα**ς εἰς Ἀθήνας ἄγεις.

Go to Context

Diogenianus Gramm., Paroemiae (epitome operis sub nomine Diogeniani) (e cod. Vindob. 133)
Centuria 1, section 58, line 1

<Ἅπερ τὴν γλαῦκα θηρᾶν:> ἐπὶ τῶν εὐτελές τι ζη-
τούντων· παρόσον ἡ γλαὺξ μικρὰ θηρᾷ.

Go to Context

Bacchylides Lyr., Epinicia
Ode 11, line 29

Φάσω δὲ καὶ ἐν ζαθέοις ἁγ-
νοῦ Πέλοπος δαπέδοις
Ἀλφεὸν παρὰ καλλιρόαν, δίκας κέλευθον
εἰ μή τις ἀπέτραπεν ὀρ-
θᾶς, παγξένῳ χαίταν ἐλαίᾳ
γλαυκᾷ στεφανωσάμενον
πορτιτρόφον [....].´ [.....]ραν θ' ἱκέσθαι
[–⏑⏑–⏑⏑–]
παῖδ' ἐν χθονὶ καλλιχόρῳ
ποικίλαις τέχναις πέλασσεν·
[ἀ]λλ' ἢ θεὸς αἴτιος, ἢ [γ]νῶ-
μαι πολύπλαγκτοι βροτῶν
[ἄ]μερσαν ὑπέρτατον ἐκ χειρῶν γέρας.

Go to Context

Limenius Lyr., Paean Delphicus ii et prosodium in Apollinem
Line 6

Πα]ιὰν δὲ καὶ π[οθό]διον εἰς τ[ὸν θεὸν ὃ ἐπό]ησε[ν καὶ προσεκιθάρισε]ν Λιμήνι[ος Θ]ọίνο[υ Ἀθηναῖος

[Ἴ]τ' ἐπὶ τηλέσκοπον τάν[δ]ε Πα[ρνασί]αν [φιλόχορον]
δικόρυφον κλειτύν, ὕμνων κ[ατά]ρχ[ετε δ' ἐμῶν,
Πιερίδες, αἳ νιφοβόλους πέτρας ναίεθ' [Ἑλι]κωνίδ̣[ας·]
μέλπετε δὲ Πύθιον χ[ρ]υσοχαίταν ἕ[κατ]ον εὐλύραν
Φοῖβον, ὃν ἔτικτε Λατὼ μάκαιρα πα[ρὰ λίμνᾳ] κλυτᾷ,
χερσὶ γλαυκᾶς ἐλαίας θιγοῦ[σ' ὄζον ἐν ἀγωνίαι]ς ἐριθα[λῆ.

Go to Context

Mesomedes Lyr., Fragmenta
Fragment 2, line 21

σοὶ μὲν χορὸς εὔδιος ἀστέρων
κατ' Ὄλυμπον ἄνακτα χορεύει
ἄνετον μέλος αἰὲν ἀείδων
Φοιβηίδι τερπόμενος λύρᾳ,
γλαυκὰ δὲ πάροιθε Σελάνα
χρόνον ὥριον ἀγεμονεύει
λευκῶν ὑπὸ σύρμασι μόσχων·
γάνυται δέ τέ <ς>οι νόος εὐμενής
πολυείμονα κόσμον ἑλίσσων.

Go to Context

Alcaeus Lyr., Fragmenta
Fragment 115a, line 9

  . .
[   ]πέ.[
[   ]βρ[
[   ]κ.[
[   ].[..]..ọι[
[ ]λεξάνθιδος ἰππ[
[ὀρ]ṿίθεσ̣σ' ἀπὺ λίμνας πόλ̣ιν ἐς τάṿδ̣[
[..]ạν ἐκ κορύφαν ὄπποθεν εὐωδες[
[**γλ]αύκα**ν ψῦχρον ὔδωρ ἀμπελόεσς[
[.....]´[...]ṿ κάλαμος χλῶρ[ο...].[
[κ]ẹλάδεις ἤρινον ὀν.[...]όμεν[
[π]ηλεφάνην, κὰδ δ.[...]ντὼ[
[.]´[...]ν καταη[
[   ]τουτομε.[
[   ]τ' ὀμάγυ[
[   ].· καδδε[
[   ]´σ̣αν[
[   ]δια.[

Go to Context

Alcaeus Lyr., Fragmenta
Fragment 129, line 26

κήνων ὀ φύσγων οὐ διελέξατο
πρὸς θῦμον ἀλλὰ βραϊδίως πόσιν
ἔ]μβαις ἐπ' ὀρκίοισι δάπτει
□τὰν πόλιν ἄμμι δέδ[.]..[.].ί.αις
οὐ κὰν νόμον [.]ον..[ ]΄[]
γλαύκας ἀ[.]..[.]..[
γεγρά.[
□Μύρσιλ[ο
...].[
[ ]
[ ]
X□□.]..[
ἀχ...[
....[.

Go to Context

Comica Adespota (CAF), Fragmenta incertorum poetarum
Fragment 724, line 1

τὴν **γλαῦκα** τωθάζουσι.

Go to Context

Antiphanes Comic., Fragmenta
Fragment 175, line 2

ΟΜΟΠΑΤΡΙΟΙ

ἐν Ἡλίου μέν φασι γίνεσθαι πόλει
φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ **γλαῦκα**ς.

Go to Context

Antiphanes Comic., Fragmenta
Play Homop, fragment 1, line 2

>

Ἐν Ἡλίου μέν φασι γίγνεσθαι πόλει
φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ **γλαῦκα**ς, ἡ Κύπρος
ἔχει πελείας διαφόρους, ἡ δ' ἐν Σάμῳ
Ἥρα τὸ χρυσοῦν, φασίν, ὀρνίθων γένος,
τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτους ταὼς.

Go to Context

Epicharmus et **Pseudepicharmea** Comic., Fragmenta Epicharmi
Fragment 166, line 1

σκῶπας, ἔποπας, **γλαῦκα**ς.

Go to Context

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio
Book 9, chapter 21, section 1, line 9

βράγχια δὲ ὑπὸ τοῖς ὠσὶν
ἔχουσι καὶ ῥῖνα ἀνθρώπου, στόμα δὲ εὐρύτερον καὶ
ὀδόντας θηρίου· τὰ δὲ ὄμματα ἐμοὶ δοκεῖν **γλαυκὰ**
καὶ χεῖρές εἰσιν αὐτοῖς καὶ δάκτυλοι καὶ ὄνυχες τοῖς
ἐπιθέμασιν ἐμφερεῖς τῶν κόχλων· ὑπὸ δὲ τὸ στέρνον
καὶ τὴν γαστέρα οὐρά σφισιν ἀντὶ ποδῶν οἷά περ
τοῖς δελφῖσίν ἐστιν.

Go to Context

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio
Book 10, chapter 15, section 5, line 9

ἐγὼ μὲν δὴ τὸ ἔγκλημα ἐς
κακούργους τε ἦγον καὶ φῶρας ἀνθρώπους· Κλειτό-
δημος δέ, ὁπόσοι τὰ Ἀθηναίων ἐπιχώρια ἔγραψαν ὁ
ἀρχαιότατος, οὗτος ἐν τῷ λόγῳ φησὶ τῷ Ἀττικῷ, ὅτε
Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο ἐπὶ Σικελίᾳ τὸν στόλον, ὡς
ἔθνος τι ἄπειρον κοράκων κατῆρε τότε ἐς Δελφούς,

καὶ περιέκοπτόν τε τοῦ ἀγάλματος τούτου καὶ ἀπέρ-
ρησσον τοῖς ῥάμφεσιν ἀπ' αὐτοῦ τὸν χρυσόν· λέγει δὲ
καὶ ὡς τὸ δόρυ καὶ τὰς **γλαῦκα**ς καὶ ὅσος καρπὸς ἐπὶ
τῷ φοίνικι ἐπεποίητο ἐς μίμησιν τῆς ὀπώρας, κατα-
κλάσαιεν καὶ ταῦτα οἱ κόρακες.

Go to Context

Septuaginta, Leviticus
Chapter 11, section 16, line 1

Καὶ ταῦτα βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ βρωθήσεται,
βδέλυγμά ἐστιν· τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἁλιαίετον
καὶ
τὸν γύπα καὶ ἰκτῖνα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ
καὶ κόρακα καὶ τὰ ὅμοια
αὐτῷ
καὶ στρουθὸν καὶ **γλαῦκα** καὶ λάρον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ
καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ
καὶ νυκτικόρακα καὶ καταρράκτην
καὶ ἶβιν
καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκᾶνα καὶ κύκνον
καὶ **γλαῦκα**
καὶ ἐρωδιὸν καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ ἔποπα καὶ
νυκτερίδα.

Go to Context

Septuaginta, Leviticus
Chapter 11, section 19, line 1

καὶ
τὸν γύπα καὶ ἰκτῖνα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ
καὶ κόρακα καὶ τὰ ὅμοια
αὐτῷ
καὶ στρουθὸν καὶ **γλαῦκα** καὶ λάρον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ
καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ
καὶ νυκτικόρακα καὶ καταρράκτην
καὶ ἶβιν
καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκᾶνα καὶ κύκνον
καὶ **γλαῦκα**
καὶ ἐρωδιὸν καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ ἔποπα καὶ
νυκτερίδα.

Go to Context

Septuaginta, Deuteronomium
Chapter 14, section 15, line 2

καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν· τὸν ἀετὸν καὶ
τὸν γρύπα καὶ τὸν ἁλιαίετον
καὶ τὸν γύπα καὶ τὸν ἰκτῖνα καὶ τὰ
ὅμοια αὐτῷ
καὶ πάντα κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ
καὶ στρου-
θὸν καὶ **γλαῦκα** καὶ λάρον
καὶ ἐρωδιὸν καὶ κύκνον καὶ ἶβιν
καὶ
καταράκτην καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ ἔποπα καὶ νυκτικό-
ρακα
καὶ πελεκᾶνα καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ πορ-
φυρίωνα καὶ νυκτερίδα.

Go to Context

Julius **Pollux** Gramm., Onomasticon
Book 5, section 90, line 1

εἴποις δ' ἂν κλάζειν μὲν ἀετούς, κλαγγάζειν δὲ γεράνους, ἐπ' ἀμ-
φοῖν δὲ κλαγγήν, ἱέρακας δὲ ῥοίζειν, καὶ ἀλεκτρυόνας ᾄδειν, καὶ κόκ-
κυγας κοκκύζειν – Ὑπερείδης (frg 239 Bl) δὲ καὶ Δημοσθένης
(?) ἐπ' ἀλεκτρυόνων τὸ κοκκύζειν εἶπον – καὶ πέρδικας τιττυ-
βίζειν ἢ κακκαβάζειν, καὶ ὄρτυγας τρυλίζειν, καὶ κύκνους ᾄδειν, καὶ
τρυγόνας τρύζειν, καὶ περιστερὰς γογγύζειν, καὶ κορώνας κρώζειν, καὶ
κολοιοὺς κλώζειν ἢ κολοιᾶν, καὶ κοψίχους σίζειν, καὶ τέττιγας τερε-
τίζειν, καὶ μελίττας βομβεῖν, καὶ ἔποπας πιπίζειν, καὶ **γλαῦκα**ς ἰύζειν,
καὶ μελεαγρίδας κακκάζειν, καὶ νυκτερίδας τετριγέναι, καὶ δράκοντας
συρίττειν, καὶ κίττας κιτταβίζειν, καὶ χελιδόνας ψιθυρίζειν, καὶ ἀηδόνας
ᾄδειν καὶ εὐστομεῖν.

Go to Context

Julius **Pollux** Gramm., Onomasticon
Book 9, section 63, line 2

οἱ μέντοι ὀκτὼ
ὀβολοὶ ἡμίεκτον ἂν ὀνομάζοιντο, ὡς φησὶν ἐν Λαμίᾳ Κράτης
(I 136. 20 Ko)
ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ, μανθάνεις, ὀκτὼ ὀβολοί,
ἦν δὲ καὶ τριώβολον καὶ διώβολον εἴδη νομισμάτων Ἀττικῶν, τὸ
μὲν διώβολον ἔχον ἐντετυπωμένην **γλαῦκα** καὶ ἐκ θατέρου πρόσ-
ωπον Διός, τὸ δὲ τετρώβολον τὸ μὲν πρόσωπον ὁμοίως, δύο δὲ τὰς
γλαῦκας.

Go to Context

Claudius **Aelianus** Soph., De natura animalium
Book 3, section 9, line 14

ἐπεὶ δὲ ἡ γλαῦξ ἐστιν αὐτῇ πολέμιον, καὶ
νύκτωρ ἐπιβουλεύει τοῖς ᾠοῖς τῆς κορώνης, ἣ δὲ
μεθ' ἡμέραν ἐκείνην ταὐτὸ δρᾷ τοῦτο, εἰδυῖα ἔχειν
τὴν ὄψιν τηνικαῦτα τὴν **γλαῦκα** ἀσθενῆ.

Go to Context

Claudius **Aelianus** Soph., De natura animalium
Book 5, section 2, line 1

Ἐν τῇ Κρήτῃ **γλαῦκα** μὴ γίνεσθαί φασι τὸ πα-
ράπαν, ἀλλὰ καὶ ἐσκομισθεῖσαν ἔξωθεν ἀποθνήσκειν.

Go to Context

Claudius **Aelianus** Soph., De natura animalium
Book 10, section 37, line 14

ἔνθεν μοι δοκεῖ καὶ Ὅμηρος εἰδὼς καλῶς τῆς
ὄρνιθος τὸ οὐδαμῇ εὐσύμβολον ἐρωδιὸν μὲν τὸν ἐκ
τῶν ποταμῶν ἀνεῖναι τοῖς ἀμφὶ τὸν Διομήδην τὴν
Ἀθηνᾶν φάναι, ὅτε ἀπῄεσαν κατασκεψόμενοι τὰ τῶν
Τρώων, μὴ μέντοι τὴν **γλαῦκα,** εἰ καὶ δοκεῖ φίλη
εἶναι αὐτῇ.

Go to Context

Claudius **Aelianus** Soph., De natura animalium
Book 12, section 43, line 26

δεῖται δὲ ἄρα ἱππείων τριχῶν, τὰς χρόας καὶ λευκὰς
καὶ μελαίνας καὶ πυρρὰς καὶ μεσαιπολίους· τῶν δὲ
βαπτομένων ἐγκρίνουσι τὰς **γλαυκὰ**ς καὶ τὰς ἁλιπορφύ-
ρους· αἱ γὰρ ἄλλαι πᾶσαι πονηραί, φασίν.

Go to Context

Claudius **Aelianus** Soph., Varia historia
Book 2, section 9, line 8

τούς
γε μὴν ἁλισκομένους αἰχμαλώτους Σαμίων στίζειν
κατὰ τοῦ προσώπου καὶ εἶναι τὸ στίγμα **γλαῦκα** καὶ
τοῦτο Ἀττικὸν ψήφισμα.

Go to Context

Claudius **Aelianus** Soph., Varia historia
Book 3, section 42, line 26

ἐκ δὴ
τούτων ἐγένοντο ὄρνιθες, καὶ ἣ μὲν ἤμειψε τὸ εἶδος
ἐς κορώνην, ἣ δὲ ἐς νυκτερίδα, ἣ δὲ ἐς **γλαῦκα.**
Ἐν Συβάρει κιθαρῳδοῦ ᾄδοντος ἐν τῇ ἀγωνίᾳ,
ἣν ἐπετέλουν τῇ Ἥρᾳ, στασιασάντων ὑπὲρ αὐτοῦ
τῶν Συβαριτῶν καὶ τὰ ὅπλα λαβόντων ἐπ' ἀλλήλους,
φοβηθεὶς ὁ κιθαρῳδὸς σὺν αὐτῇ στολῇ κατέφυγεν
ἐς τὸν τῆς Ἥρας βωμόν· οἳ δὲ οὐδὲ ἐνταῦθα ἐφεί-
σαντο τοῦ κιθαρῳδοῦ.

Go to Context

Heron Mech., Pneumatica
Book 1, chapter 16, line 38

συμβήσεται οὖν κενουμένου τοῦ
ΒΓΔΕ ἀγγείου τὸ ὑγρὸν φέρεσθαι εἰς τὸ Ω ἀγγεῖον
καὶ ἐπιστρέφεσθαι τήν τε ΟΠ σύριγγα καὶ τὴν **γλαῦκα,**
ὥστε βλέπειν πρὸς τὰ ὀρνιθάρια, κενωθέντος δὲ τοῦ
ΒΓΔΕ ἀγγείου κενοῦσθαι καὶ τὸ Ω διά τινος ἐν
αὐτῷ πνικτοῦ διαβήτου ἢ καμπύλου σίφωνος, ὥστε
πάλιν καταβαρῆσαν τὸ Ψ βάρος ἀποστρέψαι τὴν **γλαῦκα**
κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, ὅτε πληροῦται τὸ ΒΓΔΕ
ἀγγεῖον καὶ πάλιν αἱ τῶν ὀρνέων γίνονται φωναί.

Go to Context

Maximus Soph., Dialexeis
Lecture 11, chapter 1, section d, line 6

Ὁποῖον φασὶ τὴν **γλαῦκα**
πάσχειν, πρὸς μὲν τὸν ἥλιον ἀμαυρουμένην, θηρεύου-
σαν δὲ ἐν νυκτὶ ἔκπυρον φῶς· εἰ γάρ τις ἐς τὰς
Πλάτωνος φωνὰς ἐμπεσὼν ἑτέρων δεῖται λόγων, καὶ
εἴ τῳ ἐκεῖθεν φῶς ἀμαυρὸν δοκεῖ καὶ ἥκιστα μετέχον
αὐγῆς σαφοῦς, οὗτος οὐδ' ἂν τὸν ἥλιον ἴδοι ἀνίσχοντα,
οὐδὲ τὴν σελήνην λαμπρυνομένην, οὐδὲ τὸν Ἕσπερον
καταδυόμενον, οὐδὲ τὸν Ἑωσφόρον φθάνοντα.

Go to Context

Soranus Med., Gynaeciorum libri iv
Book 2, chapter 28, section 6, line 2

<οἱ δὲ> **γλαῦ-**
κάς τε καὶ νυκτερίδας ἔκαυσαν καὶ τὴν σποδιὰν αὐτῶν τοῖς πινομένοις
ἐπέπασσον ἢ μεθ' ὑγροῦ τινος τοῖς μαστοῖς ἐπέχριον.

Go to Context

Antigonus Paradox., Historiarum mirabilium collectio
Chapter 57, section 1, line 1

Τὴν δὲ **γλαῦκα** καὶ τὴν κορώνην πολεμίας εἶναι·
τὴν μὲν κορώνην <ὑφαρπάζειν τὰ ᾠὰ> τῆς γλαυκὸς μεθ' ἡ-
μέραν διὰ τὸ μὴ βλέπειν τὴν **γλαῦκα,** τὴν δὲ **γλαῦκα** τῆς

κορώνης νύκτωρ διὰ τὸ τὴν κορώνην μὴ ὁρᾶν· διὸ καὶ κρατεῖν αὐτῶν τὴν μὲν νύκτωρ, τὴν δὲ μεθ' ἡμέραν.

Go to Context

Dio Chrysostomus Soph., Orationes
Oration 12, section 1, line 8

ἐκείνην γὰρ οὐδὲν σοφωτέραν οὖσαν αὐτῶν οὐδὲ βελτίω τὸ εἶδος, ἀλλὰ τοιαύτην ὁποίαν ἴσμεν, ὅταν δήποτε φθέγξηται λυπηρὸν καὶ οὐδαμῶς ἡδύ, περιέπουσι τὰ ἄλλα ὄρνεα, καὶ ὅταν γε ἴδῃ μόνον, τὰ μὲν καθιζόμενα ἐγγύς, τὰ δὲ κύκλῳ περιπετόμενα, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ, καταφρονοῦντα τῆς φαυλότητος καὶ τῆς ἀσθε-νείας· οἱ δὲ ἄνθρωποί φασιν ὅτι θαυμάζει τὴν **γλαῦκα** τὰ ὄρνεα.

Go to Context

Dio Chrysostomus Soph., Orationes
Oration 12, section 5, line 7

ὡς δὲ καὶ ὑμεῖς τοσαῦτα μὲν θεάματα ἔχοντες τερπνά, τοσαῦτα δὲ ἀκούσματα, τοῦτο μὲν ῥήτορας δεινούς, τοῦτο δὲ ξυγγραφέας ἡδίστους ἐμμέτρων καὶ ἀμέτρων λόγων, τοῦτο δὲ [ταῶς ποικίλους, τοῦτο δὲ ὡς] πολλοὺς σοφιστάς, δόξῃ καὶ μαθηταῖς ἐπαιρομένους οἷον πτεροῖς, ὑμεῖς δὲ ἐμοὶ πρόσιτε καὶ βούλεσθε ἀκούειν, τοῦ μηδὲν εἰδότος μηδὲ φάσκοντος εἰδέναι, ἆρ' οὐκ ὀρθῶς ἀπεικάζω τὴν σπουδὴν ὑμῶν τῷ περὶ τὴν **γλαῦκα** γιγνομένῳ σχεδὸν οὐκ ἄνευ δαιμονίας τινὸς βουλήσεως;

Go to Context

Dio Chrysostomus Soph., Orationes
Oration 12, section 9, line 5

ἴσως οὖν παρειλήφατε ὑμεῖς λόγον τινὰ ἀληθῆ καὶ ξυμβουλὴν συμφέ-ρουσαν, ἥντινα ξυνεβούλευσε φιλοσοφία τοῖς πρότερον Ἕλλησιν, ἣν οἱ τότε μὲν ἠγνόησαν καὶ ἠτίμασαν, οἱ δὲ νῦν ὑπομιμνήσκονται καί μοι προσίασι διὰ τὸ σχῆμα, φιλοσοφίαν τιμῶντες ὥσπερ τὴν **γλαῦκα** ἄφωνον τό γε ἀληθὲς καὶ ἀπαρρησίαστον οὖσαν.

Go to Context

Dio Chrysostomus Soph., Orationes
Oration 12, section 13, line 4

ὥσπερ γὰρ ἐκείνη αὐτὴ μὲν οὐδὲν
χρῆται τοῖς προσπετομένοις, ἀνδρὶ δὲ ὀρνιθοθήρᾳ πάντων λυσιτε-
λέστατόν <ἐστι> κτημάτων· οὐδὲν γὰρ δεῖ οὔτε τροφὴν προβάλλειν
οὔτε φωνὴν μιμεῖσθαι, μόνον δ' ἐπιδεικνύντα τὴν **γλαῦκα** πολὺ
πλῆθος ἔχειν ὀρνέων· οὕτω κἀμοὶ τῆς σπουδῆς τῶν πολλῶν οὐδὲν
ὄφελος.

Go to Context

Dio Chrysostomus Soph., Orationes
Oration 72, section 13, line 12

ἀπὸ δὴ τῆς τοιαύτης
δόξης, ὡς καὶ παρ' ἡμῶν ἀκουσόμενοί τι τοιοῦτον οἷον Αἴσωπος
ἔλεγεν ἢ ὁποῖον Σωκράτης ἢ [ὁποῖα] Διογένης, προσίασι καὶ ἐνο-
χλοῦσι καὶ οὐ δύνανται ἀπέχεσθαι, ὃν ἂν ἴδωσιν ἐν τούτῳ τῷ
σχήματι, οὐ μᾶλλον ἢ τὰ ὄρνεα, ἐπειδὰν ἴδωσι **γλαῦκα·** ἐφ' ᾧ καὶ
ξυνετίθει λόγον Αἴσωπος τοιοῦτον, ὡς τὰ ὄρνεα ξυνῆλθε πρὸς
τὴν **γλαῦκα** καὶ ἐδεῖτο τῆς μὲν ἀπὸ τῶν οἰκοδομημάτων σκέπης
ἀπανίστασθαι, πρὸς δὲ τὰ δένδρα τὴν καλιάν, ὥσπερ καὶ αὐτά,
καὶ τοὺς τούτων μεταπήγνυσθαι κλῶνας, ἀφ' ὧν καὶ ᾄδειν ἔστιν
εὐσημότερον· καὶ δὴ καὶ πρὸς δρῦν ταυτηνὶ ἄρτι φυομένην, ἐπει-
δὰν πρὸς ὥραν ἀφίκηται, ἑτοίμως ἔχειν ἱζάνειν καὶ τῆς χλοερᾶς
κόμης ἀπόνασθαι.

Go to Context

Dio Chrysostomus Soph., Orationes
Oration 72, section 14, line 7

ἀλλ' οὖν τήν γε **γλαῦκα** μὴ τοῦτο τοῖς ὀρνέοις
ποιεῖν παραινεῖν μηδὲ φυτοῦ βλάστη ἐφήδεσθαι 'ἰξὸν πεφυκότος
φέρειν, πτηνοῖς ὄλεθρον'.

Go to Context

Dio Chrysostomus Soph., Orationes
Oration 72, section 15, line 2

τὰ δὲ μήτε τῆς ξυμβουλῆς ἀπεδέχετο
τὴν **γλαῦκα,** τοὐναντίον δὲ ἔχαιρε τῇ δρυῒ φυομένῃ, ἐπειδή τε
ἱκανὴ ἦν, καθίσαντα ἐπ' αὐτὴν ᾖδεν.

Go to Context

Dio Chrysostomus Soph., Orationes
Oration 72, section 15, line 4

γενομένου δὲ τοῦ ἰξοῦ ῥᾳ-
δίως ἤδη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἁλισκόμενα μετανόουν καὶ τὴν **γλαῦκα**
ἐθαύμαζον ἐπὶ τῇ ξυμβουλῇ.

Go to Context

Flavius **Philostratus** Soph., Vita Apollonii
Chapter 3, section 40, line 9

οἴνου μὲν οὖν ἀφεκτέον τοῖς ἐξ
ὑμῶν, ὡς δὲ μηδὲ ἐς ἐπιθυμίαν ποτὲ οἴνου κατα-
σταῖεν, εἴ σοι πάλιν παιδίον γένοιτο, γέγονε δὲ
ἑβδόμην ἡμέραν, ὡς ὁρῶ, τὴν **γλαῦκα** τὴν ὄρνιν χρὴ
ἐπιφυλάττειν, οὗ νεοττεύει, καὶ τὰ ᾠὰ σπάσαντα
δοῦναι μασᾶσθαι τῷ βρέφει συμμέτρως ἕψοντα, εἰ
γὰρ βρώσεταί τι τούτων, πρὶν οἴνου γεύσεται, μῖσος
αὐτῷ πρὸς τὸν οἶνον ἐμφύσεται καὶ σωφρονέστατα
διακείσεται μόνου ξυγκεκραμένος τοῦ ἐν τῇ φύσει
θερμοῦ.

Go to Context

Flavius **Philostratus** Soph., Vita Apollonii
Chapter 6, section 19, line 34

εἰ δὲ ἱέρακα ἢ **γλαῦκα** ἢ λύκον ἢ κύνα

ἐργασάμενος ἐς τὰ ἱερὰ φέροις ἀντὶ Ἑρμοῦ τε καὶ
Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος, τὰ μὲν θηρία καὶ τὰ ὄρνεα
ζηλωτὰ δόξει τῶν εἰκόνων, οἱ δὲ θεοὶ παραπολὺ τῆς
αὑτῶν δόξης ἑστήξουσιν.

Go to Context

Aristophanes Gramm., Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis
Chapter 1, section 103, line 2

αἱ **γλαυκα**ὶ τῶν γυναικῶν ὑγρότεραι, αἱ
δὲ μέλαιναι ἥττονες.

Go to Context

Aristophanes Gramm., Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis
Chapter 2, section 262, line 1

ἀμφοτέραις δὲ ὑπὸ τῷ τέλει τῆς οὐρᾶς
κέντρον ἀνίσχει κατὰ τὸν λέοντα, καὶ ἡ γλῶσσα ταύταις ὁμοίως ἐκείνῳ
τραχεῖα.
γλαυκαὶ δὲ αὐταῖς αἱ τῶν ὀφθαλμῶν κόραι, καὶ μεμύ-
κασι πρὸς τὸ φῶς, πρός τε <τὸ σεληναῖον> καὶ τὸ ἐξ ἡλίου.

Go to Context

Antoninus Liberalis Myth., Metamorphoseon synagoge
Chapter c2, section 10, line 2

Λευκίππη, Ἀρσίππη, Ἀλκαθόη, Μινύου θυγατέρες,
εἰς νυκτερίδα, **γλαῦκα,** βύζαν.

Go to Context

Antoninus Liberalis Myth., Metamorphoseon synagoge
Chapter c2, section 15, line 1

Μεροπὶς εἰς **γλαῦκα,** Βύσσα εἰς ὁμώνυμον ὀρνιθάριον,
Ἄγρων εἰς χαραδριόν, Εὔμηλος εἰς νυκτικόρακα.

Go to Context

Antoninus Liberalis Myth., Metamorphoseon synagoge
Chapter 15, section 2, line 6

οὗτοι ἀνθρώπων οὐδενὶ συνῆλθον οὔτε εἰς ἄστυ κατιόντες
οὔτε πρὸς εἰλαπίνας καὶ θεῶν ἑορτάς, ἀλλ' εἰ μὲν Ἀθηνᾷ
τις ἱερὰ ποιῶν ἐκάλεσε τὰς κόρας, ἀπέλεγεν ὁ ἀδελφὸς
τὴν κλῆσιν· οὐ γὰρ ἀγαπᾶν ἔφη γλαυκὴν θεόν, ὅτι ταῖς
αὐτῶν κόραις ὀφθαλμὸς ἐνῆν μέλας, ἐχθαίρειν δὲ παράπαν
γλαῦκα τὴν ὄρνιν· εἰ δὲ καλοῖεν παρὰ τὴν Ἄρτεμιν, νυκ-
τίφοιτον ἔλεγε μισεῖν θεόν· εἰ δὲ πρὸς Ἑρμοῦ σπονδάς,
κλέπτην ἔλεγεν οὐ τιμᾶν θεόν.

Go to Context

Antoninus Liberalis Myth., Metamorphoseon synagoge
Chapter 15, section 4, line 3

καὶ ταῦτα μὲν εἶπεν Ἑρμῆς· Μεροπὶς
δ' ὡς ἤκουσεν, ἐξύβρισε πρὸς τὸ ὄνομα τῆς Ἀθηνᾶς, ἡ δὲ
αὐτὴν ἐποίησεν ὀρνίθιον **γλαῦκα·** Βύσσα δὲ τῷ αὐτῷ ὀνό-
ματι λέγεται καὶ ἔστι Λευκοθέας ὄρνις· Ἄγρων δ' ὡς ἐπύ-
θετο, ἁρπάσας ὀβελὸν ἐξέδραμεν, Ἑρμῆς δ' αὐτὸν ἐποίησε
χαραδριόν· Εὔμηλος δὲ τὸν Ἑρμῆν ἐνείκεσεν ὅτι μετεμόρ-
φωσεν αὐτοῦ τὸν υἱόν, ὁ δὲ κἀκεῖνον ἐποίησε νυκτικόρακα
κακάγγελον.

Go to Context

Lucius Annaeus **Cornutus** Phil., De natura deorum
Page 36, line 17

διὰ
ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν καὶ τὸ ἔπανδρον καὶ γοργωπὸν
αὐτῇ ἀνατιθέασι πολὺ ἔχειν, τοιοῦτόν τι ἐμφαινούσης
καὶ τῆς γλαυκότητος αὐτῆς· καὶ γὰρ τῶν θηρίων τὰ ἀλκι-

μώτατα, οἷον αἱ παρδάλεις καὶ οἱ λέοντες, **γλαυκά** εἰσι, δυσαντίβλεπτον στίλβοντα ἀπὸ τῶν ὀμμάτων· ἔνιοι δέ φασι τοιαύτην αὐτὴν παρεισάγεσθαι διὰ τὸ τὸν αἰ-θέρα γλαυκὸν εἶναι.

Go to Context

Dioscorides Pedanius Med., De materia medica
Book 2, chapter 180, section 1, line 4

καυλὸν ἔχει πηχυαῖον ἢ καὶ μείζονα, ἰσχνόν, ἔχοντα παραφυάδας φύλλων μεστάς, ὁμοίων βατραχίῳ, τρυφερώτερα μέντοι τὰ τοῦ χελιδονίου καὶ ὑπό**γλαυκα** τὴν χρόαν, καὶ παρ' ἕκαστον φύλλον ἄνθος ὥσπερ τοῦ λευκοίου· χυλὸς δὲ κροκώδης, δριμύς, δηκτικὸς ποσῶς καὶ ὑπόπικρος καὶ δυσώδης· ῥίζα ἄνω-θεν μέν ἐστι μία, κάτωθεν δὲ πλείονες.

Go to Context

Dioscorides Pedanius Med., De materia medica
Book 4, chapter 60, section 1, line 4

<ἱερὰ βοτάνη>, οἱ δὲ περιστερεῶνα ἐκάλεσαν· ῥάβδους ἀνίησι πηχυαίας ἢ καὶ μείζονας, γωνιοειδεῖς, <γονατώδεις,> περὶ ἃς τὰ φύλλα ἐκ διαστημάτων ἐοικότα δρυΐ, πλὴν στενότερα καὶ ἧττον ἐντετμημένα [δὲ] τὰ κύκλῳ, ὑπό**γλαυκα,** ῥίζαν δὲ ὑπομήκη, λεπτήν.

Go to Context

Comica Adespota (CGFPR), Λέξεις κωμικαί
Fragment 343, line 7

ὤζοντε[ς
ὤμιλλα[
νον[
– –
– – – –
].ε.[
(quot litterae desint non constat) *]ạν ε̣[*
]υτον λ̣[

].τετταρα[...]ṭα
[βαμβακεύτριαι – ο]πῶλι βαμβ[α]κευτ̣[ρι-
[ ]
[βάρβακες *ἱ]έρακες α̣ἱ* ***γλαυκα̣*** *ὶ π̣αρὰ*
[τοῖς Λίβυσι]
[β]εις καὶ στρατὸν τ̣.[....]
].λης..[.].σα.[..].[...]
[ ]
[β *]. πρὸς τὸ σιμὸν τῆς*
[ῥινός]ρ̣υμπ.... .τα̣[..]
].[.]ο̣ν λο.[
[ ]
[β *] καὶ Εὔπολις ἐν*

Go to Context

Anonymi Medici Med., Ὀνομασίαι τῶν κατὰ ἄνθρωπον (lib. 1)
Section 25, line 1

Τὰ δὲ
μετὰ ταῦτα μέλανα, ἢ **γλαυκὰ,** ἢ χαρωπὰ, ἀπὸ τῆς χροιᾶς καλεῖται.

Go to Context

Oribasius Med., Collectiones medicae (lib. 1-16, 24-25, 43-50)
Book 12, chapter chi, section 3, line 3

<Χελιδόνιον μέγα> (οἱ δ' ὀθόνην καλοῦσι) καυλὸν ἔχει πηχυαῖον
καὶ μείζονα, ἰσχνόν, ἔχοντα παραφυάδας φύλλων μεστάς, ὁμοίας βατρα-
χείῳ, τρυφερώτερα μέντοι τὰ τοῦ χελιδονίου καὶ ὑπό**γλαυκα** τὴν χρόαν·
καὶ παρ' ἕκαστον φύλλον ἄνθος ὥσπερ λευκοΐου· χυλὸς κροκώδης,
δριμύς, δηκτικός, ποσῶς ὑπόπικρος καὶ δυσώδης· ῥίζα ἄνωθεν μέν ἐστι
μία, κάτωθεν δὲ πλείονες· καρπὸς ὥσπερ κερατίτιδος μήκωνος, λεπτός,
μακρός, ἐν ᾧ σπέρματα μείζονα τῶν τῆς μήκωνος.

Go to Context

Oribasius Med., Collectiones medicae (lib. 1-16, 24-25, 43-50)
Book 25, chapter 1, section 13, line 1

τὰ δὲ μετὰ ταῦτα μέλανα ἢ **γλαυκὰ** ἢ χαροπὰ ἀπὸ τῆς χρόας καλεῖται.

Go to Context

Adamantius Judaeus Med., Physiognomonica
Book 1, section 8, line 10

ὅσοι δὲ ἀσθενῆ
τὰ **γλαυκὰ** ἔχοντες ὑπολευκότεροί εἰσιν, ἀνάλκιδες καὶ
δειλοὶ πάντων μάλιστά εἰσιν ὧν εἶπον.

Go to Context

Adamantius Judaeus Med., Physiognomonica
Book 1, section 11, line 19

ὅσοις δὲ τὰ πυρρὰ ταῦτα πάνυ
πυρρά, τετράγωνα καὶ μὴ κεγχρωτὰ ἔνι καὶ ὑπολάμπει
ἔσω ὥσπερ πῦρ καὶ πρὸς τούτοις κέγχροι ὠχραὶ ταῖς
πυρώδεσι μεμιγμέναι εἰσὶ καὶ ἕτεραι **γλαυκα**ί, ἴτυες δὲ
αἱματώδεις ἢ κυαναῖ περιθέουσι τὰς κόρας, [οὗτοι
κάκιστοι·] μεγάλοι δὲ ὀφθαλμοὶ καὶ στίλβοντες κινού-
μενοι δεδορκότες, οἷον θυμούμενοι δεδόρκασιν ἄνθρω-
ποι, καὶ τὰ βλέφαρα σφέων ἀναπέπταται, πάντων οὗτοι
χείριστοι· λύκων γὰρ καὶ ὑῶν ἀγρίων τοιαῦτα εἴδη,
οἱ δὲ καὶ τούτων ὠμότεροι, ἀγριώτεροι, ἁρπακτικώτεροι.

Go to Context

Adamantius Judaeus Med., Physiognomonica
Book 2, section 36, line 6

γλαυκότης ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἀγριώτερον, μελανότης ἡμερώτερον· **γλαυκὰ** γὰρ
τῶν ἀγρίων ζώων τὰ πλείω, τὰ δὲ ἥμερα μελανόμματά
πως εὑρήσεις.

Go to Context

Adamantius Judaeus Med., Physiognomonica (epitome Matritensis)
Section 1, line 6

καὶ ὑπολάμπει ἔσω ὡς πῦρ·
καὶ πρὸς τούτοις κέγχροι ὠχραὶ ταῖς πυρώδεσι μεμιγμέναι
εἰσί· καὶ ἕτεραι **γλαυκαί**.

Go to Context

Adamantius Judaeus Med., Physiognomonica (epitome Matritensis)
Section 24, line 6

γλαυκότης ἐν ὀφθαλμοῖς ἀγριώτερον ἄνδρα
εἶναι λέγει· **γλαυκὰ** γὰρ τῶν ἀγρίων ζώων τὰ πλείονα ὑπ-
άρχει, τὰ δὲ ἥμερα μελανόμματά πως εὑρήσεις.

Go to Context

Clidemus Hist., Fragmenta
Fragment 15, line 9

Pausanias X, 15:
Κλειτόδημος δὲ ὁπόσοι τὰ Ἀθηναίων
ἐπιχώρια ἔγραψαν ὁ ἀρχαιότατος, οὗτος ἐν τῷ λόγῳ
φησὶ τῷ Ἀττικῷ, ὅτε Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο ἐπὶ
Σικελίαν τὸν στόλον, ὡς ἔθνος τι ἄπειρον κοράκων
κατῆρε τότε ἐς Δελφοὺς, καὶ περιέκοπτόν τε τοῦ
ἀγάλματος τούτου, καὶ ἀπέῤῥησσον τοῖς ῥάμφεσιν
ἀπ' αὐτοῦ τὸν χρυσόν· λέγει δὲ καὶ ὡς τὸ δόρυ καὶ τὰς
γλαῦκας, καὶ ὅσος καρπὸς ἐπὶ τῷ φοίνικι ἐπεποίητο
ἐς μίμησιν τῆς ὀπώρας, κατακλάσαιεν καὶ ταῦτα οἱ
κόρακες.

Go to Context

Demon Hist., Fragmenta
Fragment 5, line 7

... Δήμων δέ φησιν, ὅτι οὐ τοῦ ζῴου μόνον

πληθύνοντος ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ τοῦ νομίσμα-
τος· καὶ ὅτι οὐκ ἐν ἀργύρῳ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ
χαράσσουσι τὴν **γλαῦκα·** διὸ τὴν παροιμίαν εἰρῆ-
σθαι.

Go to Context

Aelius **Dionysius** Attic., Ἀττικὰ ὀνόματα
Alphabetic letter tau, entry 15, line 1

<τὴν **γλαῦκα** τωθάζουσι>· παροιμία.

Go to Context

Empedocles Poet. Phil., Testimonia
Fragment 91, line 5

φησι καὶ ἐν τῶι Τιμαίωι [68 A] γέγραπται, καὶ συνέβαινε τὸ ὁρᾶν ἐξιόντος
ὥσπερ ἐκ λαμπτῆρος τοῦ φωτός [31 B 84, 3], διὰ τί οὐ καὶ ἐν τῶι σκότει ἑώρα
ἂν ἡ ὄψις; de gen. anim. E 1. 779 b 15 τὸ μὲν οὖν ὑπολαμβάνειν τὰ μὲν **γλαυκὰ**
[sc. ὄμματα] πυρώδη, καθάπερ Ἐ.

Go to Context

Empedocles Poet. Phil., Testimonia
Fragment 91, line 7

φησιν, τὰ δὲ μέλανα πλεῖον ὕδατος ἔχειν ἢ
πυρός, καὶ διὰ τοῦτο τὰ μὲν ἡμέρας οὐκ ὀξὺ βλέπειν, τὰ **γλαυκά,** δι' ἔνδειαν ὕδατος,
θάτερα δὲ νύκτωρ δι' ἔνδειαν πυρός, οὐ λέγεται καλῶς, εἴπερ μὴ πυρὸς τὴν ὄψιν
θετέον, ἀλλ' ὕδατος πᾶσιν.

Go to Context

Favorinus Phil., Rhet., Fragmenta
Fragment 96,13, line 8

εἰσὶν γάρ, εἰσὶν ἀξιοπάμονες ἄλλαι, |
καὶ μέλονται πρός τινος, ἢ Διὸς ἢ **γλαυκᾶς** | Ἀθάνας.

Go to Context

Cyranides, Cyranides
Book 1, section 3, line 32

Ἐὰν δέ τις εἰς γνάθιον λίθον γλύψῃ **γλαῦκα** τὸ ὄρνεον καὶ
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ γλαῦκον τὸν ἰχθύν, τούτου δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
ὑποκατακλείσας φορέσῃ ἀπεχόμενος χοιρείου κρέατος καὶ πάσης ῥυ-
παρίας, σκοτίας δὲ γενομένης φανήσεται γενναῖος τοῖς ἀνθρώποις.

Go to Context

Cyranides, Cyranides
Book 4, section 23, line 11

ὅπερ δὲ ἕτερον οἱ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτῆς ποιοῦσι, ζήτησον εἰς τὸν ἰχθὺν τὸν **γλαῦκα** καὶ μαθήσῃ.

Go to Context

Melissus Phil., Testimonia
Fragment 3, line 9

οἱ δὲ Σάμιοι τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων
ἀνθυβρίζοντες ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον **γλαῦκα**ς· καὶ γὰρ ἐκείνους οἱ Ἀθηναῖοι
σάμαιναν .

Go to Context

Menodotus Hist., Fragmenta
Fragment 2, line 9

Διὸ καὶ Ἀντιφάνης ἐν τοῖς Ὁμοπατρίοις φησίν·
Ἐν Ἡλίου μέν φασι γίνεσθαι πόλει
φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ **γλαῦκα**ς.

Go to Context

Timon Phil., Fragmenta et tituli
Fragment 808, line 2

οἱ δέ μιν ἠῦτε **γλαῦκα** πέρι σπίζα<ι> τερατοῦντο
ἠλέματον δεικνύντες, ὁθούνεκεν ὀχλοάρεσκος.

Go to Context

Tragica Adespota, Fragmenta
Fragment 167c, line 5

Ζεὺς ὁ πάντ' ἐποπτεύων
εἷς μοῦν[ος] ἀνθρώποις θεὸς [....]το κοιν[άν]
ἁλίο[υ] μοῖραν φυλάττων τάνδε
×–⏑ μῶρος δ' ὅστις ἀνθρώπων πόλιν,
κείναν σεβίζειν μοῦνον ἐλπίζει καλοῖς
***
εἰσὶν γάρ, εἰσὶν ἀξιοπάμονες ἄλλαι
καὶ μέλονται
πρός τινος, ἢ Διὸς ἢ **γλαυκᾶ**ς Ἀθάνας
θ<εὸ>ς οὐ<χὶ> ληπτός· εἰ δὲ ληπτός, οὐ θεός
σιγᾶν γε μέντοι πολλὰ πολλαχοῦ καλόν
τὴν εὐγένειαν, ἣν θέλης ἀνασκοπεῖν,
ἐν τοῖς καλῶς φρονοῦσιν εὑρήσεις βροτῶν
τοῦ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡσσῶνται βροτοί
οὐκ ἔστιν ἐπιτήδευμα χρησιμώτερον
τῆς πραότητος
{<ΕΛΕΝΗ?>} εἴθ' ὤφελεν τὸ κάλλος ὅ με διώλεσεν
κακῶς ὀλέσθαι

Go to Context

Flavius Claudius **Julianus** Imperator Phil., Θεμιστίῳ φιλοσόφῳ
Section 7, line 8

Μεῖζον ἔμοιγε φαίνεται τὸ βασιλεύειν ἢ κατ' ἄνθρωπον
καὶ φύσεως δεῖσθαι δαιμονιωτέρας βασιλεύς, ὥσπερ οὖν
καὶ Πλάτων ἔλεγε· καὶ νῦν Ἀριστοτέλους εἰς ταὐτὸ
συντείνοντα παραγράψω λόγον, οὐ **γλαῦκα** Ἀθηναίοις ἄγων,
ἀλλ' ὅτι μὴ παντάπασιν ἀμελῶν τῶν ἐκείνου λόγων ἐπι-
δεικνύμενος· φησὶ δὲ ὁ ἀνὴρ ἐν τοῖς πολιτικοῖς συγγράμ-

μασιν· «Εἰ δὲ δή τις ἄριστον θείη τὸ βασιλεύεσθαι ταῖς πόλεσι, πῶς ἕξει τὰ περὶ τῶν τέκνων;

Go to Context

Gregorius Nyssenus Theol., De beneficentia (vulgo De pauperibus amandis i)
Volume 9, page 96, line 23

κατὰ δὲ τοὺς νυκτικόρακας καὶ τὰς **γλαῦκα**ς ταῖς ὀπαῖς ἐμφωλεύουσιν.

Go to Context

Porphyrius Phil., Quaestionum Homericarum ad Iliadem pertinentium reliquiae
Iliad book 10, section 274, line 15

<Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μύνδιος> ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ζώων ἠπόρει διὰ τί ἡ Ἀθηνᾶ ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν πορευομένοις τοῖς περὶ τὸν Ὀδυσσέα οὐ τὴν **γλαῦκα** τὴν ἰδίαν ὄρνιν ἔπεμψε σημαίνουσαν τῇ φωνῇ, καὶ ταῦτα νυκτερινὴν οὖσαν ὄρνιν, ἀλλ' ὅτι ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ἑτέρων τινῶν θεῶν.

Go to Context

Joannes **Stobaeus** Anthologus, Anthologium
Book 4, chapter 17, section 19, line 2

Τὰν ἅλα τὰν **γλαυκὰ**ν ὅταν ὥνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γᾶ
ἐντὶ φίλα, ποθίει δὲ πολὺ πλέον ἅ με γαλάνα.

Go to Context

Basilius Theol., Epistulae
Epistle 291, section 1, line 29

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ παρὰ τῆς φύσεως, τὰ δὲ ἐκ τῶν Γραφῶν σοι διηγεῖσθαι οὐχ

ἧττόν ἐστι καταγέλαστον ἢ **γλαῦκα,** φησίν, Ἀθηναίοις ἄγειν.

Go to Context

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 1, line 105

εἰ πέλε Δημήτηρ σταχυηκόμος, ὑγροπόρῳ δὲ
γλαυκὰ διασχίζει βοέῳ ποδὶ νῶτα θαλάσσης,
καὶ σὺ βυθοῦ μετὰ κῦμα, Ποσειδάων, μετανάστης
γαίης δίψια νῶτα μετέρχεο πεζὸς ἀροτρεύς,
νηὶ θαλασσαίῃ Δημήτερος αὔλακα τέμνων,
χερσαίοις ἀνέμοισι βατὸν πλόον ἐν χθονὶ τεύχων.

Go to Context

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 1, line 246

σμερδαλέην δὲ Γίγαντος ἰδὼν ὀφιώδεα μορφὴν
αἰγλήεις Ὀφιοῦχος ἀλεξικάκων ἀπὸ χειρῶν
γλαυκὰ πυριτρεφέων ἀπεσείσατο νῶτα δρακόντων,
στικτὸν ἀκοντίζων σκολιὸν βέλος, ἀμφὶ δὲ πυρσῶν
λαίλαπες ἐρροίζησαν, ἐτοξεύοντο δὲ λοξοὶ
ἠέρα βακχεύοντες ἐχιδνήεντες ὀιστοί·
καὶ θρασὺς ἰχθυόεντος ὁμόδρομος Αἰγοκερῆος
Τοξευτὴρ βέλος ἧκεν· Ἀμαξαίῳ δ' ἐνὶ κύκλῳ
μεσσοφανὴς διδύμῃσι Δράκων μεμερισμένος Ἄρκτοις
αἰθερίης ἐλέλιξε σελασφόρον ὁλκὸν ἀκάνθης·
γείτων δ' Ἠριγόνης ἐλατὴρ ὁμόφοιτος Ἀμάξης

Go to Context

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 2, line 45

οὐ νομός, οὐ τότε θῆρες ἀπήμονες· ὠμοβόροι γὰρ
ἄρκτοι ἐδαιτρεύοντο Τυφαονίοιο προσώπου
ἀρκτῴαις γενύεσσι, λεοντείων δὲ καρήνων
γλαυκὰ δασυστέρνων ἐλαφύσσετο γυῖα λεόντων

χάσμασιν ἰσοτύποισιν, ἐχιδνήεντι δὲ λαιμῷ
ψυχρὰ πεδοτρεφέων ἐδαΐζετο νῶτα δρακόντων,
ἠερίους δ' ὄρνιθας ἐδαίνυτο γείτονι λαιμῷ
ἱπταμένους ἀβάτοιο δι' αἰθέρος, ἀγχιφανῆ δὲ
αἰετὸν ἤσθιε μᾶλλον, ἐπεὶ Διὸς ὄρνις ἀκούει·
ἤσθιε βοῦν ἀροτῆρα, καὶ οὐκ ᾤκτειρε δοκεύων
αἱμοβαφῆ ζυγίῳ κεχαραγμένον αὐχένα δεσμῷ.

Go to Context

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 7, line 249

εἰ δέ τις οὐρανίη θεὸς ἤλυθε – παρθενικῆς γὰρ
γλαυκὰ γαληναίων βλεφάρων ἀμαρύγματα λεύσσω – ,
καὶ τάχα Τειρεσίαο παλαιοτέρην μετὰ νείκην
λούσατο δεῖμα βαλοῦσα πάλιν γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Go to Context

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 15, line 185

καί> οἱ ἐνὶ <σκοπέλοισιν ἐ>ρ<ῃ̣μονόμῳ παρ>ὰ <πέζῃ̣>
ἠλακά<τη πέλε τόξον>, ἀ<ε̣ὶ δέ οἱ ἔνδοθι> λόχμ<ης
μ>ηκεδ<ανοὶ κλωστῆρες ἔσαν πτερόεντες> ὀιστοί,
<κ̣>αὶ στα<λίκων ξύλον ὀρθὸν ὀρειάδ>ος ἱστὸς Ἀθήνης·
<καὶ> καθ<αρῆ̣ συνάεθλος> ὁ<μίλεεν> Ἰοχεαίρῃ̣
<κα>ὶ λίνον <ἐ̣>ν ς<κοπέλο̣ι̣ς̣>ιν ἀ<νέπλεκ>εν ἠθάδος ἄγρης
<νή>ματος ἀ<σκητ>οῖο φιλαί<τ̣ερο>ν· οὔ ποτε τόξῳ
<π>οικίλον εἶ<δος ἔχ>οντος ἀνάλκιδος ἥ<π̣τετο ν>εβροῦ,
<δ̣>ορκάδας ο<ὐκ ἐδ>ίωκε, καὶ οὐκ ἔψαυε <λαγωοῦ>,
ἀλλὰ περιζεύ<ξα>σα δαφοινήεντ<ι̣ χαλινῷ>
γλαυκὰ δασυστέ<ρνω>ν ἐπεμάστιε <νῶτα λεόντ>ων,
πολλάκι δ' ἔγχος <ἄειρ>ε καταντία λυ<σσάδος ἄ>ρκτου·
μέμφετο δ' Ἰοχ<έαιρα>ν ἑκηβόλον, ὅττι λιποῦσα
στικτῶν πορδαλί<ων γε>νεὴν καὶ φῦλα λεόντων
οὐτιδαναῖς ἐλάφο<ι̣σι>ν ἑὴν ἔζευξεν ἀπήνην.

Go to Context

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 27, line 108

καὶ βυθίων τμήξαντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ
σώματα Τελχίνων τυμβεύσατε γείτονι πόντῳ,
πατρὶ Ποσειδάωνι μεμηλότα, δαιδαλέου δὲ
δίφρου **γλαυκὰ** λέπαδνα καὶ ὑγροπόρων γένος ἵππων
νίκης πόντια δῶρα κομίσσατε Δηριαδῆι.

Go to Context

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 42, line 141

πῇ σέο χαίτης
γλαυκὰ πεδοτρεφέων ὀφιώδεα δεσμὰ δρακόντων;

Go to Context

Nonnus Epic., Dionysiaca
Book 43, line 265

καὶ βλοσυρὴ Πανόπεια διαΐσσουσα γαλήνης
γλαυκὰ θαλασσαίης ἐπεμάστιε νῶτα λεαίνης·
καὶ ῥόπαλον δυσέρωτος ἀειρομένη Πολυφήμου
εἰναλίη Γαλάτεια κορύσσετο λυσσάδι Βάκχῃ·
κουφίζων δ' ἀτίνακτον ἁλιτρεφέων ἐπὶ νώτων
πομπίλος ἤερταζε δι' ὕδατος ἄβροχον Εἰδώ.

Go to Context

Himerius Soph., Declamationes et orationes
Oration 12, line 74

κατὰ δὴ ταύτης τῆς ἠόνος χορὸς Νηρηΐδων ἐχόρευε, λευκαὶ πᾶσαι, γάλα αὐτό, οἷον ἂν ἐκεῖνο γένοιτο τέχναις ποιμένων ἱστάμενον, **γλαυκα**ὶ τὸ ὄμμα, κομῶσαι τῷ βρύῳ, ἔτι λευκὸν τὸν ἐκ τῆς θαλάττης ἀφρὸν ἐξ ἄκρων πλοκάμων στάζουσαι .

Go to Context

Horapollo Gramm., Hieroglyphica (translatio Philippi)
Book 2, section 51, line 2

Ἄνθρωπον προσφεύγοντα τῷ ἰδίῳ πάτρωνι, καὶ μὴ βοηθούμενον
θέλοντες δηλῶσαι, στρουθὸν καὶ **γλαῦκα** ζωγραφοῦσιν· οὗτος γάρ, θη-
ρευόμενος, πρὸς τὴν **γλαῦκα** τρέχει, καὶ πρὸς αὐτῇ ὤν, πιέζεται.

Go to Context

Libanius Rhet., Soph., Epistulae 1-1544
Epistle 771, section 3, line 5

εἰ
δ' <ὁ> αὐτὸς εἴη, λείπεται παρ' ἑτέροις ζητεῖν, μᾶλλον δὲ ἀπό-
στηθι καὶ τούτου τοῦ πόνου καὶ τοῦ περὶ τὸν Ὅμηρον· ὁρῶ
γὰρ ὅτι **γλαῦκα** Ἀθήνησιν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν.

Go to Context

Libanius Rhet., Soph., Epistulae 1-1544
Epistle 1262, section 2, line 2

ἐθαύμασα δὲ
τὸ <**γλαῦκα** Ἀθήναζε>, μεταπέμπεσθαι βιβλία καὶ λόγους εἰς
τὴν Λαοδίκειαν, οὗ τοῦτο πολύ.

Go to Context

Libanius Rhet., Soph., Epistulae 1-1544
Epistle 1443, section 1, line 7

Αἰσθόμενός σε τοῖς παρ' ἐμοῦ γράμμασιν ἡδόμενον καὶ
διὰ τοῦτο τὰ πολλὰ ὀλίγα ἡγούμενον ὥρμησα μὲν καὶ πρὸς
παρόντα γράφειν, ὅπως σε ἡδίω ποιοίην· ὁρῶν δὲ πολλαχόθεν
μὲν ἐρχομένας παρὰ τῶν φίλων ἐπιστολάς, ἐκκρουομένας δὲ
τῷ πλήθει τῶν πραγμάτων καὶ χρόνον αὐταῖς εἰς ἀνάγνωσιν
οὐκ ὄντα καλῶς ἔχειν ᾠήθην μὴ προστιθέναι τῷ φορτίῳ μηδὲ
γλαῦκα Ἀθηναίοις.

Go to Context

Pseudo-**Polemon**, Physiognomonica
Section 12, line 9

ὅσοι δὲ ἀσθενῆ τὰ **γλαυκὰ** ἔχοντες τῶν ὀφθαλμῶν καί εἰσιν ὑπολευκότεροι, ἀδύνατοι οἱ τοιοῦτοι ἄν-δρες καὶ δειλοὶ ὑπάρχουσιν.

Go to Context

Pseudo-**Polemon**, Physiognomonica
Section 15, line 18

ὅσοις δὲ τὰ πυρρὰ ταῦτα καὶ μὴ κεγχρωτὰ εἴη, ἀλλὰ τετράγωνα <καὶ> ὑπολάμπει ὥσπερ πῦρ καὶ παρὰ τούτοις κέγχροι ὠχραὶ ταῖς πυρώδεσι μεμιγ-μέναι εἰσὶ καὶ ἕτεραι **γλαυκα**ί, ὡς αἱματώδεις καὶ κυάνεαι περιθέουσι τὰς κόρας, μεγάλοι τε ὀφθαλμοὶ καὶ στίλβοντες κινούμενοι δεδορκότες καθάπερ θυμούμενοι βλέ-πουσιν ἄνθρωποι, καὶ τὰ βλέφαρα αὐτῶν ἀνοίγονται, πάντων οὗτοι ἄχρηστοι ἄνδρες.

Go to Context

Pseudo-**Polemon**, Physiognomonica
Section 15, line 25

εἰ καὶ ὑπολάμπει ἔσω ὡς πῦρ καὶ πρὸς τούτοις κέγχροι ὠχραὶ ταῖς πυρώδεσι μεμιγμέναι εἰσὶ καὶ ἕτεραι **γλαυκα**ὶ καὶ ἁπλῶς, καθὼς ἀνωτέρω εἴρηται, καθάπερ οἱ λύκων καὶ ἀγρίων συῶν τὰ σημεῖα ἔχοντές εἰσιν ἄνδρες ὠμότεροι ἀγριώτεροί τε καὶ ἁρπακτικώτεροι.

Go to Context

Pseudo-**Polemon**, Physiognomonica
Section 26, line 4

γλαυκότης
ὀφθαλμῶν ἀγριώτερον ἄνδρα δηλοῖ· **γλαυκὰ** γὰρ
τῶν ἀγρίων ζώων τὰ πλείονα, τὰ δὲ ἥμερα μελανόμματά που
εὑρήσεις.

Go to Context

Hesychius Illustrius Hist., Fragmenta
Fragment 7, line 205

Οἱ δέ μιν ἠΰτε **γλαῦκα** πέρι σπίζαι τερατοῦντο,
ἠλέματον δεικνύντες· ὅθ' οὕνεκεν ὀχλοαρέσκης,
οὐ μέγα πρῆγμα, τάλας· τί πλατύνεαι, ἠλίθιος ὥς;
Οὕτω δὲ ἄτυφος ἦν, ὥστε τοῖς μαθηταῖς παρῄνει καὶ
ἄλλων ἀκούειν.

Go to Context

Joannes Gramm., Poeta, Ἔκφρασις τοῦ κοσμικοῦ πίνακος
Section 2, line 81

Ἐν δὲ ῥόωι βρυόεντι περισκαίρουσιν ὀπίσσω
ἰχθύες, ὑγρὰ γένεθλα· καὶ ἀμφίκλυστος ὁδεύων
γλαῦκος **γλαυκὰ** ῥέεθρα θορὼν φοίνιξε θαλάσσης,
γλῶσσαν ἐρευθαλέην ἀπὸ χείλεος εἰς ἅλα φαίνων,
κινυμένην ἔντοσθε· καὶ οὐκ ἔκρυψεν ὀδόντας
πλωτὸν ὕδωρ πτερύγεσσι θαλασσοπόροισιν ἱμάσσων.

Go to Context

Joannes Laurentius **Lydus** Hist., De mensibus
Book 4, section 54, line 10

καὶ γλαυκῶπιν αὐτὴν διὰ τὸ πυρῶδες γράφουσι καὶ
γλαῦκα αὐτῇ τὸ ὄρνεον προσνέμουσιν, ὅπερ ἐγρήγορε
διὰ πάσης τῆς νυκτός, ὡς ἂν τις εἴποι, ἡ ἀνθρωπίνη
ψυχὴ κατὰ μηδένα καιρὸν ἀργοῦσα· καὶ γὰρ ἀθάνατος
καὶ ἀεικίνητος τὴν φύσιν· τὸ γὰρ παῦλαν ἔχον κινή-
σεως παῦλαν ἔχει ζωῆς κατὰ Πλάτωνα.

Go to Context

Joannes **Pediasimus** Philol., Rhet., Scholia in Hesiodi scutum (scholia paraphrastica Pediasimi et exegesis Joannis Tzetzae)
Page 653, line 10

Καὶ δὴ σπουδαίως ἔῤῥι-
ψεν ἐπὶ τῇ ἀσπίδι αὐτοῦ δόρυ σιδηροῦν, ὀργιζόμενος ἕνεκα
τοῦ ἰδίου παιδὸς Κύκνου τεθνεῶτος· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἡ **γλαυκὰ**ς
ἔχουσα τὰς ὦπας, ἀπέστρεψε τὴν ὁρμὴν τοῦ δόρατος, κινήσασα
ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ ἅρματος· σφοδρὰ δὲ λύπη ἔλαβε τὸν Ἄρην.

Go to Context

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Commentarii in Isaiam
Page 2089, line 6

Τινὲς δὲ
Σειρῆνας ἐξηγήσαντο, τὰ εὐστομεῖν εἰδότα πτηνά·
ἢ κατά γε, φασὶ, τὴν Ἑβραίων ἔκδοσιν, *τὴν* ***γλαῦκα·***
τοὺς δέ γε τῶν ὄνων ἀγρίους, φασὶν, *ὀνοκενταύρους*
ὠνόμασεν· *ἐχίνους* δὲ τοὺς ἀκάνθαις ὀξείαις οἱονεὶ
φρίττοντας μύας· ἅπαντα τὴν ἐρημίαν δηλοῖ.

Go to Context

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Epistulae 1-166
Epistle 87, line 15

ταῦτα τῆς σοφιστικῆς τὰ σεμνά, καὶ οὐδὲ τῶν ὁμο-
τέχνων ἐφείσατο, **γλαῦκά**ς φησιν Ἀθήναζε παραπέμπουσα.

Go to Context

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Epistulae 1-166
Epistle 102, line 9

ταῦτα λέγοντος προὐλάμβανον τοὺς ἐπαίνους ἐγὼ πρὶν ἀκοῦσαι τὰ σὰ

διηγούμενος, καὶ “**γλαῦκα** φέρεις Ἀθήναζε” πρὸς τοῦτον ἔλεγον μειδιῶν· ὁ δὲ φιλονεικότερος ἦν, καὶ δοκῶν τι καινὸν ἐπάγειν, πάλαι κείμενον εὕρισκε παρ' ἐμοί, καὶ μεθ' ἡδονῆς ἐσίγα λοιπόν, χάριν εἰπὼν ἔχειν τοῖς θεοῖς εἰ τοιοῦτον εὐτύχησε τὸν διδάσκαλον, περὶ οὗ καὶ πάντα λέγειν ἔστι καὶ καινὸν ἀπαγγέλλειν οὐδέν.

Go to Context

Michael **Psellus** Polyhist., Opuscula logica, physica, allegorica, alia
Opusculum 32, line 61

ἐπέχει δὲ καὶ ὀνείρωξιν καὶ ῥᾷστα τὰ δευτέρια κατάγει καὶ **γλαυκὰ** μελαίνει ὄμματα.

Go to Context

Sextus **Julius Africanus** Hist., Cesti (fragmenta)
Book 9, chapter 1, line 48

Ἐπέχει δὲ καὶ ὀνείρων ἕξιν, καὶ ῥᾷστα τὰ δευτέρια κατάγει καὶ **γλαυκὰ** μελαίνει ὄμματα.

Go to Context

Joannes Actuarius Med., De urinis
Book 4, chapter 4, section 41, line 3

Ὅσα δ'
ὑφειμένην δείκνυσι τὴν λευκότητα καὶ μᾶλλον ἤδη πρὸς
τὰ **γλαυκὰ** καὶ χαρωπὰ τῶν χρωμάτων χωρεῖ, διὰ μὲν με-
τάστασιν οὐκ ἂν ῥᾳδίως γένηται τοῦ πικροχόλου χυμοῦ,
δι' ἀτονίαν δέ γε τῆς τ' ἀλλοιούσης καὶ πεττούσης τοὺς
χυμοὺς δυνάμεως καὶ πᾶς τις νοῦν ἔχων ὁμολογήσειεν.

Go to Context

Joannes Actuarius Med., De urinis
Book 5, chapter 18, section 13, line 2

Ἐπὶ δὲ τῶν φλέγματος συσσαπέντος οἷον
συνεχῶν πυρετῶν ὑπόλευκα μὲν καὶ παχέα οἷα τὰ **γλαυκά**
τε καὶ χαρωπά.

Go to Context

Joannes Philoponus Phil., In libros de generatione animalium commentaria
Volume 14,3, page 217, line 4

ταύτην οὖν, φησίν, ἱκανὴν οἰητέον αἰτίαν εἶναι τοῦ
τὰ παιδία **γλαυκὰ** ὄντα εὐθὺς γενόμενα ὕστερον μεταβάλλειν, τὸ πολύχρωμα
εἶναι τὰ ὄμματα αὐτῶν.

Go to Context

Joannes Philoponus Phil., In libros de generatione animalium commentaria
Volume 14,3, page 217, line 8

ἐπεὶ δέ τις ἤμελλε λέγειν ὅτι 'τοῦτο μὲν οὕτως
ἔστω, διὰ τί δὲ ὅλως ἐξ ἀρχῆς οὐ γίνεται τὰ ὄμματα αὐτῶν αἰγωπὰ ἢ
χαροπὰ ἢ ἄλλο τι χρῶμα ἔχοντα, εἶθ' οὕτως μεταβάλλει πρὸς τὴν ὑπάρχειν
μέλλουσαν φύσιν, ἀλλὰ πάντοτε **γλαυκὰ** γίνονται ἐξ ἀρχῆς;

Go to Context

Joannes Philoponus Phil., In libros de generatione animalium commentaria
Volume 14,3, page 217, line 10

**p. 779b15 Τὸ μὲν οὖν ὑπολαμβάνειν τὰ μὲν γλαυκὰ πυρώδη,
καθάπερ Ἐμπεδοκλῆς φησι, τὰ δὲ μελανόμματα πλεῖον ὕδωρ
ἔχειν.**

Go to Context

Joannes Philoponus Phil., In libros de generatione animalium commentaria
Volume 14,3, page 217, line 18

Ἐμπεδοκλῆς τὸ μὲν αἰσθητήριον τῆς ὄψεως, ὡς ἐν τῷ Περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν εἴρηται, ποιῶν ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων, τὴν δὲ ὄψιν (αὐτήν φημι τὴν τῆς ψυχῆς δύναμιν, καθ' ἣν ὁρῶμεν, ἥτις καὶ ἔστιν εἶδος τοῦ ὀφθαλμοῦ) ταύτην δὴ τὴν ὄψιν πῦρ λέγων, ἔλεγεν ὅτι ἐν οἷς ὄμμασιν (ἐπειδὴ ἐκ τῶν τεσσάρων εἰσὶ στοιχείων) πλεονάζει μὲν τὸ πῦρ, ἐλλείπει δὲ τὸ ὕδωρ, ταῦτα τὰ ὄμματά εἰσι **γλαυκά** (τὸ γὰρ πῦρ λευκόν, καὶ ὁ γλαυκὸς ὀφθαλμὸς τοιοῦτος· λευκὸς γὰρ καὶ αὐτός), ἐν οἷς δὲ τὸ μὲν πῦρ ἐλλείπει, πλεονάζει δὲ τὸ ὕδωρ, μελανόμματα.

Go to Context

Joannes Philoponus Phil., In libros de generatione animalium commentaria
Volume 14,3, page 217, line 21

καὶ διὰ τοῦτό φησιν Ἐμπε-
δοκλῆς τὰ **γλαυκὰ** ἡμέρας μὴ ὁρᾶν δι' ἔνδειαν ὕδατος· δεῖ γὰρ ὡς
μέλλοντα ὁρᾶν ὕδατος.

Go to Context

Joannes Philoponus Phil., In libros de generatione animalium commentaria
Volume 14,3, page 217, line 22

τὰ μὲν οὖν **γλαυκὰ** ἔλεγε μὴ ὁρᾶν τῆς ἡμέρας διὰ
ταῦτα, τὰ δὲ μελανόμματα πάλιν τῆς νυκτὸς μὴ ὁρᾶν δι' ἔνδειαν πυρός·
διὰ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν πῦρ πολύ, διὰ τοῦτο, φησίν, οὐχ ὁρῶσι τὰ μελα-
νόμματα τῆς νυκτός.

Go to Context

Joannes Philoponus Phil., In libros de generatione animalium commentaria
Volume 14,3, page 218, line 8

p. 779b34 Τὴν δ' αὐτὴν αἰτίαν οἰητέον καὶ τοῦ τὰ μὲν γλαυκὰ μὴ εἶναι ὀξυωπά.

Go to Context

Joannes Philoponus Phil., In libros de generatione animalium commentaria
Volume 14,3, page 218, line 10

Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ὀξυωπὰ τὴν ἡμέραν τὰ **γλαυκά,** τὰ δὲ μελανόμματα τὴν νύκτα οὐκ ὀξυωπά (τὰ μὲν γὰρ μελανόμματα τὴν ἡμέραν ὀξυωπά, τὴν δὲ νύκτα οὐκ ὀξυωπά, τὰ δὲ **γλαυκὰ** τὴν ἡμέραν οὐκ ὀξυωπά, τὴν δὲ νύκτα ὀξυωπά) ὅτι μὲν οὖν ταῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον· λέγει δὲ τὴν αἰτίαν ἑκατέρου τούτων.

Go to Context

Joannes Philoponus Phil., In libros de generatione animalium commentaria
Volume 14,3, page 218, line 14

ὀλίγον γάρ, φησίν, ἔχοντα τὸ ὑγρὸν τὰ **γλαυκὰ** ὄμματα κινεῖται ὑπὸ τοῦ φωτὸς οὐ μόνον ᾗ διαφανές ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ᾗ ὑγρόν.

Go to Context

Joannes Philoponus Phil., In libros de generatione animalium commentaria
Volume 14,3, page 219, line 22

λέγει δὲ πάντα τὰ παιδία ἐξ ἀρχῆς εἶναι **γλαυκὰ** δι' ἔνδειαν ὑγρότητος· πρῶτον μὲν γὰρ ἐν τῇ γενέσει καὶ συστάσει τῶν ὀμμάτων πάμπολυ τὸ ἐν αὐτοῖς ὑγρόν, ὕστερον δὲ τελειωθεῖσιν ὀλίγον, ἐξ ὅσου δηλονότι συστῆναι δύναται γλαυκότης, καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν πλεῖον τοῦ ἐν τῇ δευτέρᾳ μεταβολῇ.

Go to Context

Joannes Philoponus Phil., In libros de generatione animalium commentaria
Volume 14,3, page 219, line 29

εἶεν ἂν οὖν τὰ τῶν παίδων ὄμματα **γλαυκὰ** καὶ δι' ὀλιγότητα ὑγροῦ καὶ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι πεφθῆναι διὰ λεπτότητα.

Go to Context

Anonymi Paradoxographi, De transformationibus
Page 222, line 19

Νυκτιμένη Κλυμένου θυγάτηρ φεύγουσα τὸν τοῦ
πατρὸς ἔρωτα κατ' ἔλεον Ἀθηνᾶς εἰς **γλαῦκα** μετεμορ-
φώθη.

Go to Context

Photius Lexicogr., Scr. Eccl., Theol., Bibliotheca
Codex 243, Bekker page 370a, line 35

Κατὰ δὴ
ταύτης τῆς ᾐόνος χορὸς Νηρηΐδων ἐχόρευε, λευκαὶ
πᾶσαι, γάλα αὐτό, οἷον ἂν ἐκεῖνο γένοιτο τέχναις
ποιμένων ἱστάμενον, **γλαυκα**ὶ τὸ ὄμμα, κομῶσαι τῷ
βρύῳ, ἔτι λευκὸν τὸν ἐκ τῆς θαλάττης ἄφρον ἐξ ἄκρων
πλοκάμων στάζουσαι.

Go to Context

Photius Lexicogr., Scr. Eccl., Theol., Lexicon (Α – Δ)
Alphabetic letter gamma, entry 126, line 1

<Γλαύκου τέχνη>· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως κατεργαζο-
μένων, ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων.
<**Γλαῦκα** Ἀθήναζε> καὶ <**γλαῦκα** Ἀθηναῖοι>· παροιμία ἐπὶ
τῶν μάτην τι πραττόντων, ὥσπερ εἴ τις **γλαῦκα**ς Ἀθήναζε ἄγοι·
πλήθουσι γὰρ ἐνταῦθα γλαῦκες.

Go to Context

Photius Lexicogr., Scr. Eccl., Theol., Lexicon (Α – Δ)
Alphabetic letter gamma, entry 126, line 1

<**Γλαῦκα** Ἀθήναζε> καὶ <**γλαῦκα** Ἀθηναῖοι>· παροιμία ἐπὶ
τῶν μάτην τι πραττόντων, ὥσπερ εἴ τις **γλαῦκα**ς Ἀθήναζε ἄγοι·
πλήθουσι γὰρ ἐνταῦθα γλαῦκες.

Go to Context

Photius Lexicogr., Scr. Eccl., Theol., Lexicon (Ε – Ω)
Alphabetic letter tau, Page 586, line 1

<Τὴν **γλαῦκα** τωθάζουσι>: παροιμία.

Go to Context

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 1, page 139, line 8

ἡ δὲ περὶ γλαυκὸς παροιμία ἡ λέγουσα «γλαὺξ εἰς Ἀθήνας» ἐμφαίνει μὲν καθ' ἱστορίαν καὶ αὐτὴ φίλον εἶναι πτηνὸν Ἀθηνᾷ τὴν **γλαῦκα·** λαμβάνεται δὲ ἢ ἐπὶ τῶν συμβαλλόντων, ἔνθα μὴ χρεία συμβολῆς, ἢ ἐπὶ τῶν θαμιζόντων, ἔνθα πολὺ τοιοῦτον πλῆθος.

Go to Context

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 1, page 139, line 10

οἱ δὲ παλαιοί φασι καί, ὅτι τὸ «**γλαῦκα** Ἀθήναζε» ἁρμόττει ἐπὶ τῶν ἄλλοθεν μάτην ὡς σπάνιά τινα ἐμπορευομένων, ὃ καὶ εἶναι ὅμοιον τῷ «πύξον ἐς Κύτωρον ἤγαγες» ἢ «ἰχθὺν εἰς Ἑλλήσποντον».

Go to Context

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 3, page 68, line 6

διὸ οὐ **γλαῦκα** ἡ Ἀθηνᾶ ἐπιπέμπει τὴν αὐτῇ ἀνακειμένην, ἀλλ' ἐρῳδιόν, οἰκεῖον ὄντα τοῖς περὶ Σκάμανδρον ἑλώδεσι τόποις.

Go to Context

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem
Volume 3, page 670, line 17

φασὶ δὲ καί, ὡς οὐκ ἐβοηθεῖτο ὑπ' Ἀθηνᾶς ὅλως ὁ Αἴας
διά τε τὸ ἀλαζονεύσασθαι κατ' αὐτῆς, ὡς δηλοῖ ὁ Σοφοκλῆς, καὶ διότι δὲ
γλαῦκα τῆς οἰκείας ἀσπίδος ἐξέκοψεν, ἱερὰν οὖσαν τῇ Ἀθηνᾷ.

Go to Context

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O)
Alphabetic letter gamma, entry 614, line 2

ἰταμόν
<γλαύσσει>· λάμπει, (s) φαίνει, φαύσκει
[<γλαυρόν>· σεμνόν]
<γλαῦκ' Ἀθήναζε>· παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην τι πραττόντων,
ὥσπερ <εἰ> **γλαῦκα**ς Ἀθήναζε ἄγοι.

Go to Context

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O)
Alphabetic letter gamma, entry 618, line 1

ταῖς ἀληθείαις ἀνέκειτο γὰρ ὑπὸ
Φαίδρου ἐν τῇ ἀκροπόλει
<γλαῦξ ἔπτατο>· πρὸ τῆς μάχης ἐν Σαλαμῖνι **γλαῦκά** φασι
διαπτῆναι τὴν νίκην προσημαίνουσαν (Ar.

Go to Context

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O)
Alphabetic letter kappa, entry 2811, line 1

Λάκωνες
<κίττυλα>· τὰ κελύφη τῶν καρπῶν
<κιττῷ>· καλῷ, χρηστῷ, ἀγαθῷ
†<κιτύμινα>· **γλαυκά**

*†<κιφφός>· μανικός AS
<κιχάνειν>· εὑρίσκειν.

Go to Context

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O)
Alphabetic letter kappa, entry 4402, line 1

ἐγκωμιάζει (Ξ 73)
[<κυδάναν>· τὴν **γλαῦκα]**
*<κυδαίνεται>· δοξάζεται, σεμνύνεται ASb
*<κυδαλίμη>· ἔνδοξος, τιμία (Avg)
<Κυδαντίδαι>· δῆμος τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς
[<κυδάϊ>· ἀρετῇ]
<κύδαρ>· τάφος
<κύδαρος>· νεὼς εἶδος
<κυδάττειν>· ἐπιφωνεῖν
<κύδεϊ γαίων>· τῷ καθ' ἑαυτὸν ἀξιώματι (Α 405)
<κύδηνεν>· ἐδόξασεν (n).

Go to Context

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω)
Alphabetic letter pi, entry 228, line 2

φερόμενον
<παλίρρυτον>· εἰς τοὐπίσω ἑλκόμενον
<παλίσσυτοι>· ἀναχωρήσαντες
<παλίσσυτον>· ἐξ ὑποστροφῆς
<παλίωξις>· ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις, ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες ἔσχα-
τον διῶκται γένωνται
<πάλκος>· πηλός
<πάλλα>· σφαῖρα ἐκ ποικίλων ναμάτων πεποιημένη
<Παλλάδος πρόσωπον>· στατήρ, ἐπὶ μὲν ἑνὸς μέρους Ἀθηνᾶς πρόσω-
πον, ἐπὶ δὲ θατέρου τὴν **γλαῦκα** .

Go to Context

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω)
Alphabetic letter sigma, entry 774, line 1

oἱ δὲ δρυοκολάπτης
<σίττον>· οἱ μὲν **γλαῦκα·** ἢ κίσσαν· ἢ ἱέρακα
<σιττύβαι>· δερματίναι στολαί.

Go to Context

Cyrillus Theol., De adoratione et cultu in spiritu et veritate
Volume 68, page 929, line 15

Κατευρύ-
νων δὲ ὥσπερ τῶν παραδειγμάτων ἡμῖν τὴν παρά-
θεσιν, ἐπὶ τὰς πτηνῶν ἀγέλας ἐπιφέρει λέγων· «Καὶ
ταῦτα βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ βρωθή-
σεται· βδέλυγμά ἐστι· τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα, καὶ
τὸν ἁλιαίετον, καὶ τὸν γύπα, καὶ τὸν ἰκτῖνον, καὶ τὰ
ὅμοια αὐτῷ, καὶ στρουθὸν, καὶ **γλαῦκα,** καὶ λάρον,
καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ πάντα κόρακα καὶ τὰ ὅμοια
αὐτῷ, καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ νυκτι-
κόρακα, καὶ καταράκτην, καὶ ἶβιν, καὶ πορφυρίωνα,
καὶ πελεκᾶνα, καὶ κύκνον, καὶ ἐρωδιὸν, καὶ χαρά-
δριον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ ἔποπα, καὶ νυκτερίδα,
καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ
τέσσαρα, βδελύγματά ἐστιν ὑμῖν.

Go to Context

Cyrillus Theol., De adoratione et cultu in spiritu et veritate
Volume 68, page 932, line 29

Παραιτεῖσθαι δὲ δεῖν ἔφη πάλιν **γλαῦκα,** καὶ
ἐρωδιὸν, καὶ χαραδριὸν, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν, ἔποπα
καὶ νυκτερίδα.

Go to Context

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam
Volume 70, page 364, line 53

Σειρῆνας δὲ, οἶμαι, φησὶ τὰ εὐστομεῖν εἰδότα πτηνὰ,
ἢ, κατά γε τὴν Ἑβραίων ἔκδοσιν, τὴν **γλαῦκα.** Τοὺς
δέ γε τῶν ὄνων ἀγρίους ὀνοκενταύρους ὠνόμασεν·

καὶ μὴν καὶ ἐχίνους τοὺς ἀκάνθαις ὀξείαις οἱονεὶ
φρίττοντας τῶν μυῶν.

Go to Context

Georgius **Choeroboscus** Gramm., Prolegomena et scholia in Theodosii Alexandrini canones isagogicos de flexione nominum
Page 381, line 14

Περὶ <δὲ> τῆς γυναῖκα αἰτιατικῆς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο προ-
περισπᾶται, ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἑνικῶν εἰς <α> λήγουσα διφθόγγῳ παρα-
ληγομένη προπερισπᾶται, οἷον **γλαῦκα** καῦκα προῖκα αἶγα παῖδα δαῖτα·
οὕτως οὖν καὶ γυναῖκα προπερισπωμένως, τῇ παραλήξει τῆς διφθόγγου
ἀκολουθησάσης τῆς αἰτιατικῆς, εἰ καὶ ἐκεῖνα μὲν δισύλλαβά εἰσι, τοῦτο
δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβάς· ἀλλ' οὖν, ὡς εἴρηται, διὰ τὸ ἔχειν ἐν τῇ παρα-
ληγούσῃ δίφθογγον προπεριεσπάσθη ὁμοίως ἐκείνοις.

Go to Context

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ἀάλιον – ζειαί)
Alphabetic entry gamma, page 312, line 8

{Σελεύκου} <Γλαυκῶπις>· ἀπὸ τοῦ Γλαυκωπίου ὄρους, ὃ <καὶ> Λυ-
καβηττὸς καλεῖται· ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκοὺς ἔχειν τοὺς ὦπας· ἢ ἀπὸ τοῦ
δεινὸν γλαύ<ς>σειν τοὺς ὀφθαλμούς, ὅ ἐστιν ἀπαιθύσσειν· ἢ ἀπὸ τοῦ
γλαυκὰ ὀπίζεσθαι, τουτέστιν ἐντρέπεσθαι.

Go to Context

Etymologicum Magnum, Etymologicum magnum
Kallierges page 233, line 36

<Γλαυκῶπις>: Ἤτοι γλαυκόφθαλμος, καλή· ἢ
γλαυκοὺς καὶ καταπληκτικοὺς τοὺς ὦπας (ὅ ἐστι
τοὺς ὀφθαλμοὺς) ἔχουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ δεινὸν γλαύς-
σειν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὅ ἐστιν ἀπαιθύσσειν· ἢ ἀπὸ τοῦ
γλαυκὰ ὀπίζεσθαι, τουτέστιν ἐντρέπεσθαι.

Go to Context

Eustathius Scr. Eccl., Theol., Commentarius in hexaemeron [Sp.]
Page 736, line 52

Τὴν γλαῦκά φασι τὴν ἡμέραν ἀμαυροῦσθαι τὴν ὄψιν, τὴν δὲ νύκτα ῥώννυσθαι.

Go to Context

Lexica Segueriana, Anonymus antatticista (e cod. Coislin. 345)
Alphabetic entry epsilon, page 97, line 21

<Ἔξω γλαῦκα> οἱ ναυτικοὶ λέγουσιν, ὅταν ἡ θάλασσα ὑπερχέηται.

Go to Context

Lexica Segueriana, Glossae rhetoricae (e cod. Coislin. 345)
Alphabetic entry gamma, page 232, line 31

<Γλαὺξ ἔπτατο>: παροιμία ἐπὶ τῶν νενικηκότων, ὅτι πρὸ τῆς μάχης ἐν Σαλαμῖνι γλαῦκά φασι διαπτῆναι, τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις προσημαίνουσαν.

Go to Context

Lexica Segueriana, Glossae rhetoricae (e cod. Coislin. 345)
Alphabetic entry gamma, page 233, line 1

Θεμιστο-
κλέους γὰρ πέμψαντος αὐτούς, περὶ τῆς ναυμαχίας ποιουμένου τὸν λόγον, γλαῦκα περὶ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ κέρως ὀφθῆναι.

Go to Context

Scholia In Aratum, Scholia in Aratum (scholia vetera)

Scholion 999, line 6

ὁ δὲ νοῦς·
MΔKUAS “καὶ τὰς τῶν λύχνων δὲ φλόγας ἡσυχίους, τουτέστι μὴ σπινθηροπόμπους οὔσας, μηδὲ κτυπούσας, καὶ τὰς νυκτερίους **γλαῦκα**ς ἀταράχως βοώσας,
MKA ἐν γὰρ τῷ χειμῶνι περιεχομένη τῷ κρύει ἀτάκτως κραυγάζει,
MΔKAS καὶ τὰς κορώνας δὲ ἠρέμα ποικίλῃ τῇ φωνῇ χρωμένας, εὐδίας γίνεσθαι σημεῖα”.

Go to Context

Scholia In Aristophanem, Scholia in vespas (scholia vetera, recentiora Tricliniana et Aldina)
Argumentum-dramatis personae-scholion sch vesp, verse 1086a, line 1

Γ3

vet Tr <γλαῦξ:> τὸ ⌈**γλαῦκα** V *[*γλαῦξ ΓLhAld*]* ὄνομα ⌈φησὶν Εὐφρόνιος, ὅτι V *[*, Εὐφρόνιός φησιν, LhAld*]* Ἀττικοὶ μὲν περισπῶσιν, οἱ δὲ Δωριεῖς ὀξύνουσιν.

Go to Context

Scholia In Aristophanem, Scholia in vespas (scholia vetera, recentiora Tricliniana et Aldina)
Argumentum-dramatis personae-scholion sch vesp, verse 1086b, line 2

R

vet Tr φασὶ κατὰ τὸ ἀληθὲς **γλαῦκα** διαπτᾶσθαι τὴν νίκην ⌈τῶν Ἀθηναίων V *[*τοῖς Ἀθηναίοις Γ Ald*]* ἀπαγγέλλουσαν.

Go to Context

Scholia In Aristophanem, Scholia in aves (scholia vetera)
Argumentum-scholion sch av, verse 261, line 1

κικκαβαῦ: τὰς **γλαῦκα**ς οὕτω φωνεῖν λέγουσιν.

Go to Context

Scholia In Aristophanem, Scholia in aves (scholia vetera)
Argumentum-scholion sch av, verse 261, line 6

καὶ Ὅμηρος δὲ [Il. Ξ, 291]
χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
τὴν **γλαῦκα** ἀπὸ τῆς μορφῆς χαλκίδα, ἐπειδὴ χαλκίζει
τῷ χρώματι.

Go to Context

Scholia In Aristophanem, Scholia in aves (scholia vetera)
Argumentum-scholion sch av, verse 261, line 10

διὸ καὶ εἶδος αὐτῆς
πολὺ ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ εἰς τιμὴν τῆς θεοῦ ἐν τοῖς νο-
μίσμασιν ἐγχαράττουσι τὴν **γλαῦκα.** διὰ τὸ χαλκῶδες
δὲ ἔχειν τὸ πτερὸν λέγεται καὶ χαλκίς.

Go to Context

Scholia In Aristophanem, Scholia in aves (scholia vetera)
Argumentum-scholion sch av, verse 301, line 11

καὶ ὅτι οὐκ ἐν ἀργύρῳ μόνῳ, ἀλλὰ
καὶ ἐν χαλκῷ χαράσσουσι τὴν **γλαῦκα.** διὸ τὴν παροιμίαν
εἰρῆσθαι.

Go to Context

Scholia In Aristophanem, Scholia in aves (scholia vetera)
Argumentum-scholion sch av, verse 515, line 7

τῆς Ἀρχηγέτιδος
Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα **γλαῦκα** εἶχεν ἐν τῇ χειρί.

Go to Context

Scholia In Aristophanem, Scholia in ranas (scholia vetera)
Argumentum-scholion sch ran, verse 665, line 3

R.
(ὃς Αἰγαίου πρῶνας: Παρὰ τὰ Σοφοκλέους ἐκ
Λαοκόωντος «Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις πρῶνας, ἢ
»**γλαυκᾶ**ς μέδεις εὐανέμου λίμνας, ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλά-
»δεσσι στομάτων.

Go to Context

Scholia In Aristophanem, Commentarium in ranas (scholia recentiora Tzetzae)
Argumentum-dramatis personae-scholion sch ran, verse 664a, line 4

<Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις πρῶνας:> ἐκ Λαοκόωντος τοῦτο
Σοφοκλέους·
Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις πρῶνας,
ἢ **γλαυκᾶ**ς μεδέεις εὐανέμου λίμνας.

Go to Context

Scholia In Aristophanem, Commentarium in ranas (scholia recentiora Tzetzae)
Argumentum-dramatis personae-scholion sch ran, verse 666a, line 1

Πόσειδον] ὦ.
γλαυκᾶς] γλαυκῆς.

Go to Context

Scholia In Aristophanem, Commentarium in ranas (scholia recentiora Tzetzae)
Argumentum-dramatis personae-scholion sch ran, verse 666b, line 1

γλαυκᾶς] γλαυκῆς.
γλαυκᾶς] μελανιζούσης.

Go to Context

Scholia In Aristophanem, Commentarium in aves (scholia vetera et recentiora Tzetzae)
Argumentum-dramatis personae-scholion sch av, section-verse 261, line 1

κικκαβαῦ κικκαβαῦ] τὰς **γλαῦκα**ς οὕτω φωνεῖ<ν λέγουσιν>· ἕτεροι δὲ λέγουσι τὰς χαλκί<δας> ἢ ἕτερα.

Go to Context

Scholia In Aristophanem, Commentarium in aves (scholia vetera et recentiora Tzetzae)
Argumentum-dramatis personae-scholion sch av, section-verse 301, line 1

(corp.) <τίς **γλαῦκα:>** διότι εἰσὶ πολλαὶ γλαῦκες εἰς τὰς Ἀθήνας· οὐ μόνον γὰρ ζῷα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ νομίσματα ἐντετυπωμέναι.

Go to Context

Scholia In Aristophanem, Commentarium in aves (scholia vetera et recentiora Tzetzae)
Argumentum-dramatis personae-scholion sch av, section-verse 1339*, line 1

ποταθείην] πετασθείην.
γλαυκᾶς] καταπληκτικῆς.

Go to Context

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)
Book of Iliad 10, verse 274a, line of scholion 4

| διὰ τί δὲ οὐκ εἶπε μᾶλλον τὴν **γλαῦκα** – θηρευτικὸν τὸ ζῷον.

Go to Context

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)

Book of Iliad 14, verse 291a, line of scholion 7

tινὲς δὲ τὴν **γλαῦκα.** **T**
D <κύμινδιν:> ὅτι ἀεὶ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοὺς κλάδους κρύπτει·
ὁ γὰρ κύμινδις οἰκεῖ μὲν ὄρη, ἔστι δὲ μέλας, χαλκίζων τὴν χροιάν, καὶ
μέγεθος ὅσον ἱέραξ ὁ φασσοφόνος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (sc. h. an.
9, 12 p. 615 b 6). παρὰ δέ τισι θηλυκῶς λέγεται.

Go to Context

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera)
Book of Iliad 14, verse 405b, line of scholion 10

οἱ δέ, ὅτι
τῆς ἀσπίδος ἐξέκοψε **γλαῦκα·** †ὅτι† οὐκ ἐβοήθει αὐτῷ Ἀθηνᾶ.

Go to Context

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera)
Book 3, hypothesis-verse 135, line 6

τὰ
γὰρ ἀνδρικώτατα τῶν ζῴων **γλαυκά.** E.
ἐς πάντας Ἀχαιοὺς] βούλονται τῆς ἐς προθέσεως ῥωννύναι
τὸν τόνον τινὲς, ἵνα δυνάμει ἀναστροφὴ γένηται κατὰ τὸ "ὄρνιθες
ὥς.

Go to Context

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera) (= D scholia)
Book of Iliad 10, verse 274, line of scholion 3

Διατί φησιν,
οὐκ εἶπε τὴν **γλαῦκα,** οὖσαν ἱερὰν τῆς Ἀ-
θηνᾶς;

Go to Context

Scholia In Nicandrum, Scholia et glossae in Nicandri theriaca (scholia vetera et recentiora)
Vita-scholion 680d, line 1

<*τεκμαίρει>· σημειοῖ, δηλοῖ *K*²
<*γλαυκοῖσιν>· λευκοῖς *d*
<ἶσον πετάλοισι>· καὶ αὐτὴ ἡ ἐλαία τὰ **γλαυκὰ**
τῶν φύλλων ἄνω ἔχει ἐν θέρους ὥρᾳ, τὰ δὲ μέλανα χειμῶνος.

Go to Context

Scholia In Sophoclem, Scholia in Sophoclis Ajacem (scholia vetera)
Hypothesis-scholion 127a, line 3

δεύτερον τῷ ἀπαλεῖψαι τὴν **γλαῦκα** τὴν ἐγγε-
γραμμένην τῷ ὅπλῳ αὐτοῦ ἐξ ἔθους πατρῴου.

Go to Context

Scholia In Sophoclem, Scholia in Sophoclem (scholia vetera)
Play Aj, verse 127, line 4

<ὑπέρκοπον> φασὶ τὸν Αἴαντα τρίτον ἠσεβη-
κέναι περὶ τοὺς θεούς, πρῶτον μὲν ἐκβαλεῖν τοῦ
δίφρου τὴν Ἀθηνᾶν βουλομένην αὐτῷ συμμαχεῖν, δεύ-
τερον ἀπαλεῖψαι τὴν **γλαῦκα** τὴν ἐγγεγραμμένην τῷ
ὅπλῳ αὐτοῦ ἐξ ἔθους πατρῴου, τρίτον ὅτι οὐκ ἐπείσθη
τῷ πατρὶ συμβουλεύοντι πείθεσθαι τοῖς θεοῖς.

Go to Context

Scholia In Sophoclem, Scholia in Sophoclem (scholia vetera)
Play El, verse 6, line 16

αὐτῷ τὴν πόλιν λέγων <ἣ> ἔστιν οὐκ ἄπωθεν τῶν
Μυκηνῶν ἀλλ' ἐξ ἀπόπτου φαίνεται καὶ τὸν ναὸν
τῆς Ἥρας ἐξ ἀριστερᾶς ὄντα Μυκηνῶν τοῖς ἀπὸ Κο-
ρίνθου εἰσιοῦσι· λυκοκτόνον δὲ τὸν Ἀπόλλωνα οἱ μὲν
διὰ τὸ νόμιον εἶναι <καὶ τὴν τῶν βοσκημάτων φυλα-
κὴν ποιούμενον> τοὺς ἐπιβούλους αὐτῶν φονεύειν διὸ
καὶ λύκους αὐτῷ φασι θύεσθαι ἐν Ἄργει οἱ δὲ

διὰ τὸ ἱερὸν εἶναι τὸ ζῷον ὡς καὶ τῆς Ἀρτέμιδος
τὰς ἐλάφους ὅθεν καὶ τῷ νομίσματι τῶν Ἀργείων
ἐγχαράττεσθαι <τὸν> λύκον ὡς καὶ τὰς **γλαῦκα**ς
Ἀθήναζε.

Go to Context

Scholia In Sophoclem, Scholia in Sophoclem (scholia vetera)
Play OC, verse 701, line 1

<δαΐων> πολεμίων.
<**γλαυκᾶ**ς παιδοτρόφου> καὶ Ἀριστοφάνης ἐν
Νεφέλαις
ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει·
ὁ δ' Ἴστρος καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δεδήλωκεν γρά-
φων οὕτως .

Go to Context

Scholia In Sophoclem, Scholia in Sophoclis Oedipum Coloneum (scholia vetera)
Hypothesis-scholion 701, line 1

L
δαΐων] πολεμίων. L
γλαυκᾶς παιδοτρόφου: καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις [v. *1005*]
ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις.

Go to Context

Scholia In Theocritum, Scholia in Theocritum (scholia vetera)
Prolegomenon-anecdote-poem 7, section-verse 59, line 1

PT <ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ:> τὸ φυκίον εἶδος βοτά-
νης ἐστί.
KLUEAGPT <**γλαυκα**ῖς Νηρηΐσι:> **γλαυκὰ**ς τὰς Νηρηΐδας φησὶ
διὰ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ διάγειν· οὐ γάρ εἰσι **γλαυκα**ὶ τὸν χρῶτα.

Go to Context

Scholia In Theocritum, Scholia in Theocritum (scholia vetera)
Prolegomenon-anecdote-poem 7, section-verse 59, line 1

KLUEAGPT <**γλαυκα**ῖς Νηρηΐσι:> **γλαυκὰ**ς τὰς Νηρηΐδας φησὶ διὰ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ διάγειν· οὐ γάρ εἰσι **γλαυκα**ὶ τὸν χρῶτα.

Go to Context

Scholia In Theocritum, Scholia in Theocritum (scholia vetera)
Prolegomenon-anecdote-poem 4, section-verse 31a, line 1

PT <μελιγκτάς:> τραγῳδητής· μελίζω γὰρ τὸ τραγῳδῶ.
KGUEAP <**Γλαύκα**ς:> ἡ Γλαύκη Χία τὸ γένος, κρουματοποιός.

Go to Context

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca
Book 6, epigram 33, line 4

ΜΑΙΚΙΟΥ

Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν
 δῶρα παρακταίης σοὶ τάδ' ἐπωφελίης,
θύννων εὐκλώστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον
 φράξαντες **γλαυκα**ῖς ἐν παρόδοις πελάγευς·
φηγίνεον κρητῆρα καὶ αὐτούργητον ἐρείκης
 βάθρον ἰδ' ὑαλέην οἰνοδόκον κύλικα,
ὡς ἂν ὑπ' ὀρχησμῶν λελυγισμένον ἔγκοπον ἴχνος
 ἀμπαύσῃς ξηρὴν δίψαν ἐλαυνόμενος.

Go to Context

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca
Book 7, epigram 425, line 2

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

Μὴ θάμβει, μάστιγα Μυροῦς ἐπὶ σάματι λεύσσων,
 γλαῦκα, βιόν, χαροπὰν χᾶνα, θοὰν σκύλακα.

Go to Context

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca
Book 7, epigram 425, line 8

τόξα μὲν αὐδάσει με πανεύτονον ἁγέτιν οἴκου,
 ἁ δὲ κύων τέκνων γνήσια καδομέναν·
μάστιξ δ' οὐκ ὀλοάν, ξένε, δεσπότιν, ἀλλ' ἀγέρωχον
 δμωσί, κολάστειραν δ' ἔνδικον ἀμπλακίας·
χὰν δὲ δόμων φυλακὰν μελεδήμονα· τὰν δ' ἅ<μα κεδνὰν>
 γλαῦξ ἅδε **γλαυκᾶ**ς Παλλάδος ἀμφίπολον.

Go to Context

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca
Book 9, epigram 249, line 1

ΜΑΙΚΙΟΥ

Εὐπέταλον **γλαυκὰ**ν ἀναδενδράδα τάνδε παρ' ἄκραις
 ἱδρυθεὶς λοφιαῖς Πὰν ὅδ' ἐπισκοπέω.

Go to Context

Gregorius Paroemiogr., Paroemiae
Centuria 2, section 11, line 1

<Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται.
 Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας:> ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων
πρὸς τοὺς εἰδότας, ἅπερ ἄμεινον αὐτοῦ ἴσασιν· ὅτι πολ-
λαὶ εἰς Ἀθήνας γλαῦκες.

Go to Context

Gregorius Paroemiogr., Paroemiae (e cod. Mosq.)
Centuria 2, section 64, line 1

<Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται.
Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας:> ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων πρὸς τοὺς εἰδότας, ἅπερ ἄμεινον αὐτῶν ἴσασι.

Go to Context

Appendix Proverbiorum, Appendix proverbiorum
Centuria 1, section 36, line 1

<Ἅπερ τὴν **γλαῦκα** θηρᾶν:> ἐπὶ τῶν εὐτελές τι ζητούντων, παρόσον ἡ γλαὺξ μικρὰ καὶ γλίσχρα θηρᾶ.

Go to Context

Appendix Proverbiorum, Appendix proverbiorum
Centuria 1, section 75, line 3

Ἐπεχάραττον δὲ **γλαῦκα**ς ἐν τοῖς νομί-
σμασιν.

Go to Context

Appendix Proverbiorum, Appendix proverbiorum
Centuria 2, section 33, line 4

<Εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σῖτον ἄγοι καὶ ἐν Κιλι-
κίᾳ κρόκον:> λείπει, οὐ φρονεῖ ἤ τι ἄλλο τοιοῦτον·
λέγεται γὰρ ἐπὶ τῶν κομιζόντων πρός τινας ἃ κέκτηναι,
καὶ ὅμοιόν ἐστι τῷ, <**Γλαῦκα** Ἀθήναζε.

Go to Context

Macarius **Chrysocephalus** Paroemiogr., Paroemiae

Centuria 3, section 2, line 3

ἐχάραττον δὲ **γλαῦκα**ς ἐν τοῖς νομίσμασιν.

Go to Context

Michael **Apostolius** Paroemiogr., Collectio paroemiarum
Centuria 5, section 46, line 1

ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων· ἐπειδὴ
οὗτος εὗρε σιδήρου κόλλησιν, Χῖος ὤν.
<**Γλαῦκα** Ἀθήναζε:> καί· <**Γλαῦκα** Ἀθηναίοις:>
ἐπὶ τῶν τοιαῦτα ἀλλαχόθεν ἐμπορευομένων πρὸς τοὺς
ἄφθονα ἔχοντας.

Go to Context

Michael **Apostolius** Paroemiogr., Collectio paroemiarum
Centuria 5, section 46, line 1

<**Γλαῦκα** Ἀθήναζε:> καί· <**Γλαῦκα** Ἀθηναίοις:>
ἐπὶ τῶν τοιαῦτα ἀλλαχόθεν ἐμπορευομένων πρὸς τοὺς
ἄφθονα ἔχοντας.

Go to Context

Michael **Apostolius** Paroemiogr., Collectio paroemiarum
Centuria 5, section 55, line 1

λέγεται ἐπὶ τῶν αἰσίοις
χρωμένων οἰωνῷ.
<**Γλαῦκα** εἰς Ἀθήνας:> ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων πρὸς
τοὺς εἰδότας ἅπερ ἄμεινον αὐτοῦ ἴσασιν, ὅτι πολλοὶ εἰς
Ἀθήνας γλαῦκες: <Γλαῦξ ἐπί τινα> πρᾶξιν σπουδῆς
ἐχομένην ἀνδρὶ ὡρμημένῳ συνοῦσα καὶ ἐπιστᾶσα, οὐκ ἀγα-
θὸν σύμβολον, φασίν: <Ἐν τῇ Κρήτῃ> **γλαῦκα** μὴ γί-
νεσθαί φασι τὸ παράπαν, ἀλλὰ καὶ εἰσκομισθεῖσαν ἀπο-
θνήσκειν: <Τὸν ἄῤῥενα ἡ θήλεια> νικήσασα ὄρνιν ἐν
τῇ μάχῃ, ἀμβρύνεταί τε ὑφ' ἡδονῆς, καὶ καθίησι κάλλη,
καὶ φρονήματος ὑποπίμπλαται καὶ βαίνει μακρότερα.

Go to Context

Michael **Apostolius** Paroemiogr., Collectio paroemiarum
Centuria 5, section 55, line 5

<**Γλαῦκα** εἰς Ἀθήνας:> ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων πρὸς τοὺς εἰδότας ἅπερ ἄμεινον αὐτοῦ ἴσασιν, ὅτι πολλοὶ εἰς Ἀθήνας γλαῦκες⁚ <Γλαῦξ ἐπί τινα> πρᾶξιν σπουδῆς ἐχομένην ἀνδρὶ ὡρμημένῳ συνοῦσα καὶ ἐπιστᾶσα, οὐκ ἀγα-θὸν σύμβολον, φασίν⁚ <Ἐν τῇ Κρήτῃ> **γλαῦκα** μὴ γί-νεσθαί φασι τὸ παράπαν, ἀλλὰ καὶ εἰσκομισθεῖσαν ἀπο-θνήσκειν⁚ <Τὸν ἄῤῥενα ἡ θήλεια> νικήσασα ὄρνιν ἐν τῇ μάχῃ, ἀμβρύνεταί τε ὑφ' ἡδονῆς, καὶ καθίησι κάλλη, καὶ φρονήματος ὑποπίμπλαται καὶ βαίνει μακρότερα.

Go to Context

Suda, Lexicon
Alphabetic letter beta, entry 597, line 3

> θύννων εὐκλώστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον φράξαντες **γλαυκα**ῖς ἐν παρόδοις πελάγευς.

Go to Context

Suda, Lexicon
Alphabetic letter gamma, entry 279, line 1

καὶ χρησμολόγος, Βάκιδος ἀδελφός.
<**Γλαῦκα** εἰς Ἀθήνας:> ἐπὶ τῶν ἀχρήστους ἐμπορίας ἀγόντων· ἐπειδὴ τὸ ζῷον τοῦτο σφόδρα ἐπιχωριάζει ταῖς Ἀθήναις.

Go to Context

Suda, Lexicon
Alphabetic letter gamma, entry 282, line 4

ἐνεχάραττον δὲ **γλαῦκα**ς ἐν τοῖς χρυσοῖς νομίς-
μασι.

Go to Context

Suda, Lexicon
Alphabetic letter alpha iota, entry 137, line 2

<Αἴθ' ὄφελες θανεῖν ἢ πανύστατον ὀρχήσασθαι:> ἐπειδὴ
τὴν **γλαῦκα** ὅταν λάβωσι τὰ παιδία περιάγουσιν· ἡ δὲ μὴ βλέπουσα
δι' ἡμέρας ὥσπερ ὀρχεῖται.

Go to Context

Suda, Lexicon
Alphabetic letter epsilon iota, entry 336, line 2

<Εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σῖτον ἄγοι καὶ ἐν Κιλικίᾳ κρόκον:>
ὅμοιόν ἐστι τὸ **γλαῦκα** Ἀθήναζε.

Go to Context

Suda, Lexicon
Alphabetic letter rho, entry 222, line 2

ἐν Ἐπιγράμμασι· θύννον
εὐκλώστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον φράξαντες, **γλαυκα**ῖς ἐν παρόδοις
πελάγευς.

Go to Context

Suda, Lexicon
Alphabetic letter tau, entry 516, line 1

<Τὴν **γλαῦκα** τωθάζουσι.

Go to Context

Passages found: 236

All data is © the *Thesaurus Linguae Graecae*, the Packard Humanities Institute, The Perseus Project and others. The information in these databases is subject to restrictions on access and use; consult your licenses. Diogenes (version 3.1.6) is © 1999-2007 P.J. Heslin.

New Search